

Piemini Kalpaku, domā par Ukrainu

Aizsardzības ministrijas parlamentārā sekretāre Baiba Bļodniece uzrunā pasākuma dalībniekus.

Godinot Kurzemes atbrīvošanas sākuma 103. gadadienu, noticis ikgadējais pārgājiens Oskaram Kalpakam pa pēdām no Rudbāržu muižas līdz memoriālajai sienai Lēnās un piemiņas pasākumi. Šogad arī forsēta Venta.

„Tradīciju neatceļam, taču šogad uz to raugāties pavisam citādāk,” saka Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts. „To, kāds mazai tautai bija 1919. gads, kad no šejienes sākās pirmā veiksmīgā neatkarības cīņu operācija un mūsu senči uzvarēja, savēlcam kopā ar pašlaik Ukrainā notiekošo. Viņi zināja, ka būs karš, un saliedējās. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka ukraiņi izturēs.”

Ejot pa Kalpaka ceļu līdz Kojas upei pie Lēnu baznīcas, dalībnieki izpildīja dažādus uzdevumus. Pie memoriālās sienas Lēnās Kuldīgas novada pašvaldības, Zemessardzes un Jaunsardzes pārstāvji teica uzrunas, nolika ziedus, bet jaunsargi deva svinīgo solījumu.

Pārgājienā piedalījās novada iedzīvotāji, brigādes štābs, 45. kaujas nodrošinājuma bataljona karavīri un zemessargi, jaunsargi, Pulkveža Oskara Kalpaka profesionālās vidusskolas audzēkņi, Latviešu virsnieku apvienības pārstāvji u.c. Klāt bija arī Aizsardzības ministrijas parlamentārā sekretāre Baiba Bļodniece, O.Kalpaka muzeja un piemiņas vietas *Airītes* vadītājs Roberts Sīpenieks, Nacionālo bruņoto spēku vecākais eksperts starptautiskajā militārā reliģiskajā sadarbībā Elmārs Pļaviņš u.c.

„Kalpaks daudzus iedvesmoja viņam pievienoties un cīnīties par brīvību, un mēs redzam, kā šobrīd par savu brīvību cīnās ukraiņi,” teica B. Bļodniece. „Mēs šeit ceļu iziesim, atceroties vēstures notikumus, bet Ukrainā viss notiek pa īstam. Tūkstošiem iedzīvotāju, tostarp civilie, iet bojā, bet vienlaikus redzam milzīgu gatavību aizstāvēt savu valsti, gan ar ieročiem, gan kailām rokām stājoties ceļā tankiem.”

Pārcēlušies pār Koju, O.Kalpaka skolas audzēkņi devās uz Lēnu muižu, pie kuras bija paredzēts Ventu forsēt ar plostu, bet augstā ūdens līmeņa un drošības dēļ to darīja ar laivu. Tālāk ar lāpām kadeti devās uz memoriālo sienu, kur nolika ziedus, bet Latviešu virsnieku apvienība viņiem pasniedza medaļas.

Alberta Dintera teksts un foto

Pārgājienā piedalās arī Latvijas sabiedroto karavīri no Kanādas.

Pirmo reizi pārgājienu vēsturē O.Kalpaka skolas kadeti forsē Ventu. Augstā ūdens līmeņa dēļ viņi pārcēlās ar laivu. Kadetiņiem uzdots gan pārcelties pāri upei, gan otrā krastā izpildīt uzdevumu.

„Paldies latviešu tautai, ka dara visu, lai Ukrainai palīdzētu gan ar pārtiku un citām precēm, gan ieročiem,” saka Kijevā dzimušī **Lilija Grundmane**, kuldīdzniece jau 30 gadus.

→ 9. lpp.

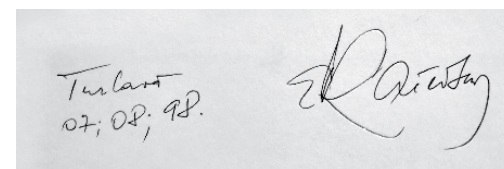
Kā uzņēmējiem izdodas pārorientēties no Krievijas un Baltkrievijas uz citiem tirgiem?

→ 2. lpp.

Virkas muižas viesnīcu vadītāja **Eva Šimo** par 20 gadu pieredzi Īrijā un darbu Kuldīgā.

→ 6. lpp.

Turlavā novadnieks **Edgars Račevskis** atmiņās dzīvos vienmēr.

→ 5. lpp.

Prasmi izmantot jaunās tehnoloģijas ikviens varēs apgūt bezmaksas mācībās Kuldīgas digitālo inovāciju centrā.

→ 4. lpp.

Kuldīgas novada deputāte, bijusī Alsungas novada vadītāja **Daiga Kalniņa** par pašvaldību reformu: „Laiks par īsu, lai vērtētu: labi vai slikti.”

→ 8. lpp.

Piektdien, 11. martā:

- Ģimenes uzņēmumam *Laimdotas* – 30.
- Autolappusē – jaunumi eksāmenos.
- Kurzemes biznesa klubs par dzīvokļu trūkumu.
- Izstāde: vārti uz robežu pārkāpšanu.
- Kas notiks ar degvielas cenu.
- Telpu futbola treneris Vitālijs Voskāns.

REDZĒJUMS

Ar vēsu prātu

Iepriekš nekad nebiju tik iedziļināti klausījusies Eiropas Parlamenta (EP) plenārsēdi kā viņnedēļ ārpus kārtas sasaukto.

Jāpiekrīt EP viceprezidentam Robertam Zilem (kurš ar Eiropas likteņlēmējiem ticies visbiežāk), ka šī plenārsēde bija ārkārtīgi emocionāla. Eiropa nu ir pamodināta un satraukta. Neteikšu, ka nobijusies, drīzāk noraižējusies. Lai gan balsojums par rezolūciju un nelokāmu atbalstu Ukrainai bija tik pārliecinošs kā reti kurā jautājumā, pilnīgas vienprātības tomēr nav. Lielās valstis, kurām par stabilitāti un drošību jābilstas vismazāk, vēl nav pateikušas, ka atbalsta Ukrainas vēlmi paātrināti kļūt par Eiropas Savienības kandidātvalsti. Kaut kādi iemesli jau ir. Bet, kā Bībelē mācīja Jēzus (Mateja 6:34), par rītdienu nav jāraizējas: „Rītdiena rūpēsies pati par sevi. Katrai dienai pietiek savu rūpu.”

Tagad aktualizējušās vēl vienas raizes – attiecības ar krieviem. Ar normāliem krievu cilvēkiem, kuri dzīvo Krievijā, Ukrainā, Lietuvā un vēl daudz kur pasaulē. Bet īpaši ar tiem, kuri dzīvo mums līdzās. Kādu laiku pirms iebrokuma Ukrainā Darja Navaļņija, sava tēva Aleksandra Navaļņija – jurista, Krievijas sabiedriskā aktīvista un pamattiesību cīnītāja – vietā saņemot Saharova balvu par domas brīvību, teica, ka nedrīkst Putina režīmu jaukt ar Krie-

Daina Tafelberga

„Jāpatur prātā, ka krievi nav tas pats, kas Putina noziedzīgā politika.”

viju. Šī frāze pēc tam citēta vēl citos pasākumos, un nesen diskusijā par demokrātiju Austrumeiropā to atgādāja arī EP deputāte Sandra Kalniete. Vājprātam, agresijai, ļaunumam un tamlīdzīgām necilvēcības pazīmēm nav nacionālas piederības. Kā saka S. Kalniete, „viens nejauks un blēdīgs Pēterburgas ierēdnītis, kuram prezidents Jeļcins savulaik uzticēja vadīt Krieviju, pārvēršas par monsturu, kas no mazvērtības kompleksa uzbaro agresīvu lieluma māniju un liek Ukrainas tautai liet asinis”.

Bet skaidri jāpasaka, ka krievi un Krievijas kultūra nav tas pats, kas Putina noziedzīgā politika. Īpaši svarīgi tagad ir nesaasināt attiecības ar tiem krievu cilvēkiem – draugiem, kolēģiem, kaimiņiem un citiem –, kuri, vai nu ilgus gadus dzīvodami citā informācijas telpā (un te akmens arī mūsu mediju politikas dārziņā), vai noticēdami pēdējā laika dezinformācijai, nenostājas pret karu Ukrainā. Un, ja mums tādi ir zināmi, tostarp Kuldīgā, vienīgais pareizais ceļš ir ar viņiem runāt, palīdzēt notiekošo saprast, nevis konfliktēt. Tagad vis-svarīgāk ir saglabāt mieru un būt vienoti, cik vien tas iespējams.

MANUPRĀT

Pavasaris modina cerību un ciņas sparū

Par spīti briesmīgajai kara situācijai Ukrainā un ar to saistītajiem notikumiem pasaulē, par spīti dūsmām un vienlaikus skumjām, kas mūsos mīt, cerību un mazliet prieka dod pavasara iestāšanās. Šis gadalaiks vienmēr jūtams ne tikai ar dabas pamošanos, bet arī smaidīgiem, atplaukušiem cilvēkiem ielās. Lai gan šogad mums visiem ir daudz rūpju, bažu un neziņas par nākotni, pavasaris glābj un iesēj sirdīs cerību, liekot atcerēties, ka tumsai un drūmajam laikam līdzīgi kā mūsu smagajām domām reiz pienāks gals un atkal augs gaisma.

Cerība dod dzīvību, drosmi uzdrīkstēties un pozitīvu skatu uz priekšu. Šīs īpašības mums visiem pašlaik ir ļoti vajadzīgas. Tās var uzņemt ar saules gaismu, dabas mošanās smaržu, ar smaidu otram cilvēkam un labiem vārdiem. Man šis gadalaiks vienmēr bijis īpašs – tieši pavasarī rodu lielāko darba sparū, gūstu dabas enerģiju un rodu jaunas radošas idejas. Ticu, ka šis pavasaris būs ļoti īpašs un spīgtis, ne velti tas atnācis tik agri, izvelkot no ziemas migas un no jauna modinot mūsos ciņas sparū.

Amanda Gustovska

PĒC PUBLICĒTĀ

Ar daudzu cilvēku līdzdalību

2. martā Kuldīgā pasākumu Ukrainas atbalstam un Krievijas agresijas nosodījumam palīdzēja sagatavot daudzi mūspuses radošie ļaudis. Emocionālus pieredzes stāstus un aizlūgumu papildināja Ukrainas un Latvijas himna, kā arī mūsu tautai nozīmīgas dziesmas. Tās dziedāja kamerkoris *Rāte*, jauktais koris *Ventava*, sieviešu koris *Gaisma*, jauniešu koris *Lai top!*, Kuldīgas 2. vidusskolas koris, mūzikas skolas meiteņu koris *Cantus* un novada ansambļu dalībnieki, tāpat solisti Andra Zvejniece, Amanda Gertne-

re, Andis Groza, Artis Šimpermanis un Mārtiņš Burke-Burkevics, pie klavierēm bija Zigurds Turss. Dziedātājus kopā aicināja Kuldīgas mūzikas skolas direktore A. Zvejniece, *Rātes* diriģents A. Groza, koru un ansambļu vadītāji Maruta Rozīte, Maruta Grigale, Anita Sāmieta, Silva Zālīte, Iveta Vīksne, Dagnija Šteinberga, Jana Paipa un domes kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa. Pasākumu apskaņoja, filmēja un translāciju feisbukā nodrošināja SIA *ASL grupa* (Aleksandrs Riekstiņš ar komandu).

TRIS PAR VIENU

Karš Ukrainā ietekmē mūs visus

Latvijas uzņēmēji tiek aicināti pārorientēties no Krievijas un Baltkrievijas uz citiem tirgiem. Jautājam uzņēmējiem, kā viņiem tas izdēties.

TIRGUS SAKĀRTOSIES PATS

1. Edijs Ošs, kokapstrādes uzņēmuma *Palleteries* valdes loceklis:

– Mums bijuši nenozīmīgi starpniecības darījumi, taču pagājušajā gadā diezgan būtiski no darījumiem ar Baltkrieviju atteicāmies un sadarbība jau bija tuvu nullei. Kā vietējo resursu patērētāju mūs tas nekādi neiespaido. Izmaiņas vairāk ietekmēs tos, kuri bija orientējušies uz dziļāku izejmateriālu pārstrādi. Pēdējos astoņus gadus bijām par 90% koncentrējušies uz Āzijas tirgiem, bet divus gadus koncentrējamies uz Eiropas un Apvienotās Karalistes tirgu. Kaut kāda daļa iet arī uz Āziju: Indiju, Koreju, Ķīnu. Pusotrā gadā pārorientācija bija diezgan būtiska, jo Āzijas tirgi netika līdzī cenām un Eiropas izaugsme bija mežonīga. Pieprasījums šeit blakus bija tik liels, ka pārorientēties nācās

nedaudz.

Biznesa vide varbūt ir uz jūtām balstīta, bet sekas būs. Tomēr notiek tirgus pārdale, un kaut kādi tirgi izzudīs. Jāskatās, cik spēsim pārorientēties. Ir divas medaļas puses: rietumiem kāda tirgus daļa noteikti zudīs, tajā pašā laikā preču eksports no austrumiem nenotiks. Līdz ar to parādīsies brīvas nišas. Tuvākajā nākotnē visi cietīsim no energoresursu cenas celšanās – par elektrību un degvielu maksāsim bargu naudu. Nav jau arī ātra risinājuma tā aizvietojumam. Tas iespaidos dažādu preču pašizmaksu. Bet tirgus sakārtosies pats. Redzēsim, vai dzelzs priekšskars tāds arī būs vai tomēr tam būs kāda mīkstāka forma, bet mēs noteikti esam pasaules pārmaiņu priekšā.

BIZNESA DINAMIKA IR NENORMĀLA

2. Baiba Mikāla, lauksaimniecības tehnikas tirdzniecības uzņēmuma *Amazone* līdzīpašniece:

– Ar Krieviju mums nekāda sadarbība nav bijusi. Vācijas rūpnīcai *Amazone*, ar kuru strādājam, ir filiāle Samārā. Vēl īsti neizprotam, ko tas nesīs līdzī. Nezinām, kā rūpnīca spēš darbu pārorientēt tikai Vācijā. Bet to vēl nejutām. Tas varētu būt tā, ka kavēsies tehnikas piegāde. Droši vien augstākas būs loģistikas izmaksas. Mums bija sadarbība ar Baltkrieviju, bet to esam izbeiguši – vairs nesadarbojamies. Valstis, ar kurām strādājam, ir Vācija, Austrija un Somija.

Biznesa vide atrodas nenormālā dinamiskā. Redzu, kā biržā aug graudu cena. Tādai dinamikai nav precedenta. Arī resursu cena

aug, piemēram, naftas produktiem un gāzei, un tas ietekmē arī citas biržas, piemēram, metāla. Arī minerālmēsliem cena turpina pieaugt.

Mūsu uzņēmuma finanšu cilvēki uzskata, ka rezultāts nebūs ar mīnusa zīmi, jo arī graudu cena biržā strauji aug. Lauksaimniecībai tas varētu būt kā mierinājums, ka ar augsto graudu cenu tomēr kompensēsim resursu pieaugumu. Protams, ir jautājums par gala patērētāju – par visiem mums, mani ieskaitot: par kādu cenu pirksim pārtiku. Loģiski – tā būs dārgāka. Vai valstu valdības atradīs mehānismu kompensācijai, lai pārtikas cenas līdzsvarotu un tā būtu pieejama pēc iespējas vairāk cilvēkiem?

„UZTVERAM ĻOTI PERSONĪGI”

3. Viesturs Krēvics, kokapstrādes uzņēmuma *Stiga RM* ģenerāldirektors:

– Ar Krieviju un Baltkrieviju nesadarbojamies, līdz ar to eksportu tas neietekmē. Ja runājam par izejmateriālu pirkšanu, mūsu galvenie resursi ir no Latvijas un Eiropas ražotājiem. Ņemot vērā situāciju, nepērkam no tiem piegādātājiem, kas tos pērk no Krievijas vai Baltkrievijas. Protams, degvielas piegādātājam nevaram prasīt, lai tur to nepērk. Tas arī nenozīmē to, ka paši šo degvielu neliesim, taču ar piegādātājiem runājam ļoti daudz. Mums ir svarīgi, ka sadarbību ar Krieviju viņi pārtrauc. Arī ar līmes piegādātājiem runājam, vai viņi spēš nodrošināt piegādi, un jautājam, vai strādā ar kādiem izejmateriāliem no Krievijas. *Stiga RM* ir Latvijas kapitāla uzņēmums, kuram svarīgas ģimeniskās vērtības. Es zinu, ka īpašnieks un lielākā daļa darbinieku ir savas valsts patrioti.

Mēs notiekošo uztveram ļoti personīgi, jo daudz strādājam ar Ukrainas klientiem. Pēdējos divus gadus ļoti liela produkcijas daļa nonāk Ukrainā. Jau pirms pāris gadiem tā pierādīja, ka ir drosmīga valsts, – aiztaisīja

ciet robežu Krievijas saplāksnim, kaut arī Eiropā tas maksā divreiz dārgāk. Ja pirms pieciem gadiem kāds būtu man teicis, ka *Stigai RM* kādreiz būs eksports uz Ukrainu, es neticētu.

Šobrīd biznesa vidē no izejmateriālu un resursu viedokļa valda neliela neskaidrība. Ne tikai mums, bet jebkuram, kurš brauc ar auto un pērk degvielu. Ja runājam par mūsu ražošanu, tad redzam, ka Krievija ir otrs lielākais saplāksnā un lielākais bērza saplāksnā ražotājs. Līdz ar to karadarbība atstāj uz Eiropu būtisku ietekmi – veidojas liels deficīts. Šīs dienas ir trakas, jo visi zvina un prasa, vai ar mums var rēķināties. Sprotam, ko tas nozīmē ražotājam, ja kāda no izejvielām ir ierobežota. Saviem klientiem esam pateikuši, ka priekšroku dodam nevis tirgotājiem, bet ražotājiem no Eiropas. Vispirms apstrādājam to ražotāju pieprasījumus, kam tas ir dzīvības vai darbības nodrošināšanas jautājums. Mūs visus sagaida neērtības, un tās būs arvien lielākas. Vēl ir pārāgrī izteikt minējumus, jo jāpaiet kādām pāris nedēļām. Visa pasaule joprojām ir diezgan lielā šokā.

Kristīne Āboliņa

SPECIALISTS SKAIDRO

72 stundu soma

Juris Vectirāns, Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona seržants:

– Aizsardzības jomas pārstāvji šobrīd vairāk nekā jebkad iedzīvotājiem atgādina, ka dažādu apdraudējumu gadījumā jāspēj parūpēties arī pašiem par sevi. Runa nav tikai par karu – arī par dabas katastrofām. Aktuāla ir ārkārtas gadījumu soma, kurā liekams tas, kas ļautu iztikt 72 stundas jeb pirmās krīzes dienas. Šī soma satur lietas, kas lieti noderēs evakuācijas gadījumā.

Dzeramais ūdens ir būtiskākais izdzīvošanas elements. Pieaugušajam jāuzņem vidēji trīs litri dienā, karstā laikā pat četri. Krīzes situācijā var būt ūdens apgādes traucējumi virtuvē, tualetē. Jānoskaidro, kur tuvākajā apkārtnē pieejamas dzeramā ūdens vietas – akas, avoti – un kā lietojamas ūdens attīrīšanas tabletes. Ēdiena pagatavošanu var ietekmēt elektrības, gāzes un ūdens trūkums, tādēļ ieteicams glabāt tādu pārtiku, kas var ilgi stāvēt istabas temperatūrā un ko var pagatavot bez liela ūdens un elektrības daudzuma.

Somā noteikti jābūt svarīgāko dokumentu – pasēs, ID kartes vai autovadītāja apliecības – kopijām, kas ieliktas plastmasas maisiņā, lai

pasargātu no mitruma. Tāpat būtu labi svarīgākos telefona numurus uzrakstīt uz papīra. Liekam somā arī portatīvo radio ar rezerves baterijām. Tas palīdzēs uzzināt jaunāko, ja nu telefons izlādējies vai pazūd internets. Jābūt nelielai naudas summai piecu, desmit un 20 eiro banknotēs, ūdensdrošam bloķinājam un rakstāmajam.

Somā jāliek arī rezerves lādētājs, mašīnas lādētājs, ārējās enerģijas krātuve (angliski *powerbank*), sērkočiņi, šķiltavas, sveces, lukturītis, baterijas, silts apģērbs, rezerves veļa un

ērti apavi. Vajag arī guļammaisu vai segu, tūristu paklājiņu, vēlams, telti.

Pirmās palīdzības aptiecinā jābūt līdzekļiem pret sāpēm un temperatūru, pret gremošanas traucējumiem un alerģiju. Vajag arī nomierinošas zāles, dezinfekcijas līdzekļus, pārsienamo materiālu un šķēres (plāksteru komplektu, marles saites, salvetes u.c.). Ja zāles jālieto ikdienā, arī tām jābūt somā. Daudzi varbūt neaizdomājas, bet ļoti var noderēt siltumu atstarojoša izdzīvošanas sega un termometrs. Somā jābūt arī līmlentei, diegam, adai, šķērēm, rakstāmpiederumiem, nazim, dvielim, tualetes papīram, vienreizlietojamām salvetēm, dezinfekcijas līdzeklim, higiēnas piederumiem, rezerves brillēm vai kontaktlēcām.

Ja jums ir bērni, jābūt arī viņu dzimšanas apliecībai, pasei, ID kartei. Pārliedzieties, ka bērni ir ierakstīti jūsu pasē! Vajadzīgs silts apģērbs, sega, vilnas zeķes mazākajiem. Ja atvase vēl pavisam maza, tad autiņi, autiņbiksītes, pudelītes, termoss, piena maisījums un rezerves knupīši.

Atcerieties par ūdeni un ēdiena krājumiem mājdzīvniekiem, bet galvenais ir saglabāt mieru.

Precīzāk ikviens var izlasīt vietnē www.sargs.lv.

Uzņēmējus aicina pārorientēties

Kā Eiropas sankcijas pret Krieviju un Baltkrieviju var ietekmēt uzņēmējus, un kas tiek darīts, lai tiem palīdzētu?

Kaspars Rožkalns, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras direktors:

– Kopš 2014. gada, kad pret Krieviju ieviestas pirmās apjomīgās sankcijas, situācija ir mainījusies un lielākā daļa Latvijas uzņēmumu riskus ir sadalījuši. Faktiskais tirdzniecības apjoms sadarbībā ar Krieviju vai Baltkrieviju reti kuram uzņēmumam ir lielāks par 20%. Tomēr Krievija joprojām ir pietākā lielākā Latvijas ārējās tirdzniecības partnere, un sekas būs jūtamas gan saistībā ar energoresursu pieejamību un cenu pieaugumu, gan preču un izejvielu apriti. Varam prognozēt, ka pašreizējās sankcijas ietekmēs dažādu izejvielu, piemēram, metāla, koksnes, ķīmisko materiālu, saulespuķu eļļas un papīra, piegādi. Uzņēmumiem būs vajadzīgs laiks, lai pārorientētos uz citiem piegādātājiem un eksporta tirgiem, tādēļ mūsu aģentūras ārvalstu pārstāvniecības ir uzrunātas izziņāt alternatīvas.

Pagājušogad Krievija bija Latvijas pietākā lielākā preču eksporta un ceturta lielākā preču importa partnere. Latvijas eksports uz Krieviju bija 1,2 miljardus eiro vērts, un tas ir par 6% vairāk nekā 2020. gadā, bet imports no Krievijas –

1,8 miljardi eiro jeb par 90% vairāk nekā gadu iepriekš. Pērn bilance Latvijas preču tirdzniecībai ar Krieviju bija negatīva (–576,4 milj. eiro). Eksports uz Krieviju veidoja 7,3% no Latvijas kopējā eksporta, savukārt imports – 9,1% no kopējā. Mūsu galvenās eksporta preces ir pārtika, pārsvarā alkohols, mašīnas, mehānismi un elektriskās iekārtas, ķīmiskie produkti, pārsvarā medikamenti. Bet no Krievijas visvairāk ievadam minerālproduktus, pārsvarā dabasgāzi, un metāla izstrādājumus.

Baltkrievija pērn bija Latvijas 21. lielākā eksporta un 12. lielākā importa partnere. Mūsu eksports uz Baltkrieviju bija 186,8 milj. eiro vērts – par 2% vairāk nekā 2020. gadā, bet imports – 463,6 milj. eiro jeb par 55% lielāks. Latvijas preču ārējās tirdzniecības bilance bija negatīva (–276,8 milj. eiro). Eksports uz Baltkrieviju veidoja 1,1% no kopējā, imports – 2,4%. Galvenokārt eksportējam ķīmiskās preces, mašīnas, mehānismus, elektriskās iekārtas, tekstilizstrādājumus, optiskās iekārtas. Visvairāk ievadam koksnes izstrādājumus (60% no Baltkrievijas importa Latvijā pērn).

Aģentūra kopā ar uzņēmēju organizācijām un nozaru asociācijām apkopo ziņas par uzņēmumu vajadzībām. Apmēram divas trešdaļas no 25 lielākajiem eksportētājiem ir tirdzniecības, transporta, uzglabāšanas pakalpojumi. Pārējie ir ražojošie uzņēmumi. Izziņām alternatīvas piegādē un aicinām izmantot līdzšinējos atbalsta instrumentus eksporta veicināšanai, piemēram, starptautiskās konkurētspējas veicināšanas programmu. Ar to var iegūt līdz 40 tūkstošiem eiro gadā marketingam un preču pielāgošanai citiem tirgiem. Tāpat tautsaimniecības padomei piedāvāsim, kā atbalstu uzņēmumiem efektīvizēt.

Krievijas un Baltkrievijas tirgus jau vairākus gadus bijis īpaši riskants, un lielākā daļa uzņēmēju ar to rēķinājās, neliekot uz tiem pārāk lielu uzsvāru. Atsevišķi uzņēmumi, piemēram, *Latvijas finieris*, ir paziņojis, ka attiecības ar Krievijas partneriem pārtrauc. Ir skaidrs, ka veselīgas ekonomiskās attiecības ar abām austrumu kaimiņvalstīm tuvākajā laikā neatjaunosies, tādēļ tos, kas strādā šajā tirgū, aicinām pārorientēties uz citiem tirgiem un piegādes veidiem.

Kristīne Āboliņa

ATBALSTS

Piesakās ap 900 darba devēju

Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) direktore Evita Simsons saka paldies ap 900 darba devējiem, kuri pieteikuši vairāk nekā 7200 darba vietu Ukrainas kara bēgļiem.

Turpmāk NVA no Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras un biedrības *Gri-*

bu palīdzēt bēgļiem pārņem ziņas par ukraiņiem piedāvātajām darba iespējām. NVA tās apkopos un sazināsies ar darba devējiem, kādas vakances pievienot datu bāzei un publicēt portālā.

Tie, kuri nav paspējuši, var tās pieteikt portālā cvvp.nva.gov.lv jebkurā NVA

filiālē. Pieņemot kara bēgļus, jāņem vērā: darbu viņi var sākt tikai tad, kad ir saņēmuši ilgtermiņa vīzu ar tiesībām uz darbu bez ierobežojumiem līdz vienam gadam. Ukrainas bēgļus var nodarbināt bez valsts valodas zināšanām, ja pienākumiem tas netraucē.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Ko domājat par to, ka no veikaliem tiek izņemti Krievijas ražojumi? Vai tur jūtams kāds iztrūkums?

Gita Arājuma, skolotāja:

– Lielu iztrūkumu nejut.

Vienīgais, ko esmu pamanījusi, – nav sāls. Domāju: tas ir pareizi, ka izņem Krievijas produkciju. To vajadzētu atdot trūcīgajiem, ziedot, sūtīt prom uz Ukrainu. Uzskatu, ka mums šie produkti nav nepieciešami. Veikalos ir vairākas alternatīvas, jo neaizvietojamu preču nav. Tas pats Krievijā ražotais degvīns un ātri pagatavojamās uzkodas. Visas sausās uzkodas ir aizvietojamas.

Līvija Neimane, mājsaimniece:

– Esmu ievērojusi, ka nav sauso zupu, ātri pagatavojamo nūdeļu. Par citiem produktiem nemāku teikt. Ko mēs zinām,

vai tas ir pareizi? Bet izņemto vislabāk vajadzētu sūtīt cilvēkiem uz Ukrainu. Es ceru, ka šis karš drīz beigsies un Ukraina uzvarēs, tādēļ nedomāju, ka mums būtu jābaidās un kādas preces jāiepērk vairumā.

Uģis Mucenieks, šoferis, tālbraucējs:

– Lēmums bija pareizs. Man darbā bieži iznāk braukt uz Krieviju, bet Ukrainu vajag atbalstīt jebkādiem līdzekļiem. Iztrūkums nav dziži jūtams, bet ko kurš pērk. Tie, kuri pirkuši Krievijas preces, noteikti to jūt. Es ne – Latvijā tādas neesmu pircis. Vairāk atbalstu vietējos ražotājus. Domāju, ka izņemto vajadzētu atdot dzīvnieku patversmēm. Izlietojumu vienmēr var atrast, tikai vajag kādu, kas to dara.

Aina Didžus, pensionāre:

– Ko kungi domā, to viņi dara. Ko mēs zinām teikt, vai tas bija vai nebija pareizi? Domāju, ka iztrūkums būs visām precēm, tāpēc ka ir karš. Bet domāju, ka Dievs apžēlosies un tas drīz pāries. Viss būs kārtībā. Es pirku gan dažādas smērētes, gan drēbes, gan pārtiku no Krievijas. Uz priekšu neko nezinām: kā būs, tā būs.

Rudīte Ābola, skolotāja:

– Nē, iztrūkumu nejutu. Nebiju ievērojusi, vai pirku kādas Krievijā ražotas preces, bet esmu par to, ka tās tiek izņemtas. Zinu, ka izņemts diezgan daudz tējas. To visu vajadzētu sūtīt tiem, kuri Ukrainā mirst badā, jo ir vajadzīga palīdzība.

Līva, fotogrāfe:

– Pēdējā laikā neesmu bijusi nevienā lielākā pārtikas veikalā, tāpēc grūti spriest, bet ienāca ziņas par Ukrainu, un diezgan daudzi gāja dažādas preces iepirkt.

Kaimiņiene teica, ka neesot sāls. Es līdz šim pirku tādas Krievijas preces kā šokolāde, vēl visu ko, jo ikdienā ražotājam uzmanību nepievērsu. Tas, ka preces izņēma, ir tāds solis, parādot Krievijai pretestību. Taču lielas jēgas tam nav. Izņemto vajadzētu ziedot labdarībai.

Amanda Gustovska
Lailas Liepiņas foto

Karš pandēmiju nav atcēlis

Kuldīgas novadā saslīmība ar kovidu joprojām ir augsta, liecina portāls *Data.gov.lv*.

No 28. februāra līdz 6. martam inficējušies 1073 cilvēki. Divu nedēļu kumulatīvais rādītājs pakāpies no 2014 līdz 2154 gadījumiem. Kopš novada izveides pērn jūlijā saslīmuši vairāk nekā 8000 cilvēku.

Jaunās biznesa idejas novērtētas

Konkursa *Laukiem būt!* finālā godalgu ieguvušas divas mūsu novada jaunās uzņēmējas: Baiba Mežiņa no Padures un Karīna Bumbule no Alsungas.

Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra konkursā pieteiktas 47 biznesa idejas, finālā par naudas balvām trīs kategorijās sacentušies 18 jaunieši. Lauksaimniecības un pārrādības grupā 3. vietu un 1200 eiro ieguvusi mājražotājas B.Mežiņas *Tējas karote* – koka karote ar zāļu tēju, kas pārklāta ar karameli. Viņa stāsta, ka konkurence bijusi nopietna, jo jauniešiem laukos ir daudz interesantu ideju un liels cīņas spars. Naudas balvu plānots ieguldīt atīstībā, jo Baibai ir gan pašas izdomātas, gan pircēju rosinātas ieceres. Jau iesniegts projekts programmā *LEADER*. Domāts arī par darbību tūrismā – tā kultūras darbiniece Baiba ļaus ieskatīties virtuvē, kur mājas gardumi top. *Tējas karoti* viņa sauc par latviešu *Trīs vienā*: vienreizlietojamā karotītē ielikta zāļu tēja (daļu Baiba audzē pati vai salasa dabā) un pārlieta ar medus cukuru. Ieliekot karstā ūdenī, salda tēja ātri ir gatava. Bijis jāpiedalās arī konkursa mācībās un jāiegūst apliecība. B.Mežiņa atzīst, ka tas pavēris plašāku ceļu, jo nozīmīgs guvums ir biznesa ideju izvērtēšana un sadarbība ar mentoru.

Alsungas SIA *Diezgan svaigi* K.Bumbules saldēto žāvētie (sublimētie/liofilizētie) produkti un sausais saldējuma maisījums ieguvusi 5. vietu un 150 eiro. „Konkursi palīdz virzīties uz priekšu,” teic Karīna. „Man mācīties patīk. Tikko reģistrēju uzņēmumu, un konsultāciju centra Kuldīgas birojā man piedāvāja konkursa *Laukiem būt!* mācības. Svarīga nevis vieta un balva, bet pati mācīšanās.” Uzņēmumam vēl nav pat gada, pirmā *Sešu garšu izlase* (saldējuma maisījums) tirdzniecībā parādījās tikai Ziemassvētkos, tagad nopērkama *Kuldīgas labumos* un līdzīgos veikalos Liepājā un Rīgā, bet pavasarī būs arī tirdziņos.

Daina Tāfelberga

Pirmie bēgļi no Ukrainas

Svētdienas vakarā Kuldīgā ieradusies ģimene no Ukrainas galvaspilsētas Kijevas. Māte ar diviem bērniem bēgusi no kara šausmām un ir izmitināta sporta skolā.

Pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītāja Ineta Meiere stāsta, ka bēgļi ieradusies ap septiņiem vakarā. Tiem ieradīta pagaidu mājvieta sporta skolā, viņi paēdināti un pierēģistrēti.

Novada civilās aizsardzības komisijas loceklis Dzintars Pakalns skaidro,

ka pašvaldības policijā vajadzētu reģistrēties ikvienam, kurš ieradies no Ukrainas, lai pašvaldība zinātu, cik šādu cilvēku ir, un vajadzības gadījumā palīdzētu. „Situācijas mēdz būt dažādas, un ir labi, ja zinām, kur viņus meklēt. Varam sniegt sociālo palīdzību. Ukrainiem ir divu veidu pase. Tiem, kuri uz Eiropas Savienību jau ceļojuši, ir ar biometriskajiem datiem, un viņi Latvijā bez vīzas var uzturēties 90 dienas.” Tiem, kuriem ir parastā pase, jāsaņem vīza. Ja, piemēram, bērniem dokumentu nav, Pilsongības

un migrācijas lietu pārvaldē viņiem izsniegs vīzu un viņus pierēģistrēs.

Dz.Pakalns skaidro: no 5. marta ir likums, ka arī Ukrainas bēgļiem pienākas bezmaksas medicīniskā palīdzība un sociālie pabalsti. Ja cilvēks nav reģistrējies, to dabūt nevar. Pašvaldības policijā izskaidros, kur to lūgt, iedos sociālā dienesta telefona numuru, jo neviens nevar zināt, cik ilgi karš Ukrainā turpināsies, bet bērniem vajadzīgs bērnudārzs vai skola.

Alberts Dinters

Būs digitālo prasmju mācības

Ikviens interesents, tostarp uzņēmēji, valsts un pašvaldību darbinieki, seniori un citi, prasmi izmantot jaunās tehnoloģijas varēs apgūt bezmaksas mācībās.

Tās plānotas tiešsaistē divreiz mēnesī trešdienās, un tās rīkos Kuldīgas digitālo inovāciju centrs (DIC) kopā ar galveno bibliotēku un pašvaldības izglītības un sabiedrisko attiecību nodaļu. Videoieraksti pēc tam būs vietnē *YouTube* un DIC mājaslapā, kas gan vēl tikai top. Precīzs mācību laiks un pieteikšanās veids tiks izziņots vēlāk. Pagaidām var interesēties ikvienā bibliotēkā. Mācības vadīs pašvaldības, tostarp bibliotēku, darbinieki.

Pirmā tikšanās attālināti bijusi jau 16. februārī, un tai pieslēgušies gandrīz 100 Kuldīgas novada pašvaldības darbinieki. Nodarību par tiešsaistes kalendāra rīku *Doodle* vadījusi Elizabete Rože, Ričards Sotaks un DIC vadītājs Artis Gustovskis. Šis rīks ir vienkāršs un noder laika pārvaldībai un sanāksmju koordinēšanai. Ar *Doodle* var ātri, ērti noskaidrot labāko laiku, kad organizēt sapulci.

Eiropas Komisija katru gadu publicē

digitālās ekonomikas un sabiedrības indeksu (DESI), kas Eiropas Savienības valstīs atspoguļo digitālo konkurētspēju tādās jomās kā cilvēkkapitāls un digitālās prasmes, platjoslas savienojamība, ciparsignālu tehnoloģiju pārņemšana uzņēmumos un digitālie publiskie pakalpojumi. Latvija šajos rādītājos, izņemot 5G internetu, tālu atpaliek no Igaunijas, Lietuvas un pērn bija 17. vietā.

„Lai to mazinātu, ir izstrādātas digitālās transformācijas pamatnostādnes 2021.–2027. gadam un tiek veicināta digitālā transformācija, ko pašvaldībās virza digitālo inovāciju centri,” stāsta Kuldīgas DIC vadītājs Artis Gustovskis. Latvijā tādi centri jau ir Liepājā, Ventspilī, Cēsīs, Jelgavā, Daugavpilī un Preiļos. Kuldīgas centrs atradīsies radošajā kvartālā Kalpaka ielā, kur telpas vēl ir remonta stadijā.

„Kuldīga ir radošuma un mākslinieku pilsēta, tāpēc kopā ar Adatu fabriku un Latvijas Mākslas akadēmiju esam izvirzījuši vairākus nelielus mērķus reizē ar aptuveni 20 digitālo inovāciju centru pamatjomām. Mūsu prioritāte kopā ar Liepāju būs radošās

industrijas un to digitalizēšana,” atklāj A.Gustovskis.

„Lai mācīties var plašāks loks, sākumā tiešsaistē tiks apgūti visvienkāršākie rīki. Beigsim ar digitālo mārketingu, datu analītiku vai multimediju dizainu, varbūt pat virtuālās un paplašinātās realitātes risinājumiem,” skaidro A.Gustovskis. Kuldīgas DIC piedāvās dažādas programmas, sākot ar *Zoom* un beidzot ar *Blender* un 3D printēšanu. Varēs apgūt arī sociālos tīklus un uzzināt, kā tos lietot pareizi un droši. „Vislabākais piemērs ir vietne *Zoom*. Pēdējo divu gadu laikā, sākoties pandēmijai, daudzi sāka to lietot. Kad pajautāju, vai to zina, atbilde ir pozitīva. Kad pasaku, lai ģenerē jeb izveido saiti, lai mēs varētu internetā tikties, iestājas klusums – saiti izveidot tomēr nemākot,” skaidro A.Gustovskis.

Šādi jauninājumi domāti tam, lai cilvēkam būtu ērtāk un izdevīgāk: „Agrāk veļu vajadzēja mazgāt ar rokām. Tagad to izmazgā veļasmašīna, ko var saprogramēt tā, ka drēbes izmazgā nakts stundās, kad ir zemāka elektrības cena.”

Kristīne Āboliņa

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Atsākas nebūšanas ar Klondaiku

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieka pienākumu izpildītāja Ineta Meiere.

28. februāris. Zvans no Nīkrāces – skolai sabojāts jumts, iesaistīts preču piegādātāja auto. Ziņojam Valsts policijai (VP). Zvana no garāžu apvienības *Venta*, jo tur kāds izgāzis atkritumus. No vainīgā saņemam solījumu savākt. Atkal zvans no Nīkrāces pamatskolas, ka preču piegādātāji regulāri brauc zem zīmes, lai gan ir cits piekļūšanas ceļš. Ir arī video. Ziņojam VP. Patruļa Skrundas pusē pārbauda, vai īpašnieki čipējuši suņus. No 20 vietām piecās ir pārkāpums, un tiek dots laiks izpildīt. Priedainē pie kādas mājas tiekot vilktas autostāvvietas līnijas. Tas ir privātīpašums – saimnieks šo situāciju sakārto. Esam Ēdolē un Alsungā, Ēdolē notiek pārrunas ar ugunsdzēsības dienātajiem.

1. marts. Kādu zemes īpašumu izbūvē kaimiņš, kurš neko nav saskaņojis, notiek pārrunas. Pēc tam zvana, ka pie puķu tirdziņa

Kuldīgā kāds guļ. Tur jau ir mediķi, vajadzīga palīdzība. Skrundā pie veikala *Elvi* kāds nepareizi novietojis auto un pārkāpumu novērš. No Skrundas ziņo arī par klaiņojošu suni. Tajā pusē apskatām pagastus – viss mierīgi. Kuldīgā, Ventspils ielā, kāds auto pa pusei uz ietves. Vadītājs, gaidot cilvēku, tur uzbraucis, labu gribdams, lai neaizņemtu ielu. Tas novērsts. Zvans no Virkas ielas: kāpņu telpā vairāki vīrieši lieto alkoholu un traucē pārējiem. Kad ierodas policija, lielākā daļa dodas prom, bet viens sāk agresīvu konfliktu. Viņam process gan par dzeršanu sabiedriskā vietā, gan nepakļaušanos.

2. marts. No Padures ziņo, ka ģimenē izcēlies konflikts. Mums šī vieta jau zināma. Vienam cilvēkam nodarīti miesas bojājumi, izsaucam VP, kas lietu pārņem. Atkal zvans no Skrundas: pie veikala kāds krīt, ceļas un atkal krīt. Vīrietis ir pamatīgā reibumā, vedam mājās ar protokolu kabatā.

Mūs sauc uz Kuldīgas 2. vidusskolu, jo kāds audzēknis regulāri

bojānot tualetes poda mehānismu un, iespējams, šoreiz detaļa iebāzta somā. Viņš ir nepilngadīgais, bez vecākiem pārmeklēt nedrīkstam, izsaucam mammu. Tās klātbūtnē puisis izkrāmē somu, bet tur nekā nav. Skola notur pārrunas. Mežvaldē strīds starp kaimiņiem: viens nozāģējis kokus, cits neļauj novākt, jo koks nokritis viņa teritorijā. Izskaidrojam abiem, ka jāvērsas VP. Vakārā zvana, ka Kalna ielā jaunieši pīpē; kad ierodamies, viņu vairs nav.

3. marts. Skrundā pie dzīvojamās mājas sabojātas barjeras. Video redzam vainīgo, un tas gatavs zaudējumus apsaimniekotājam atlīdzināt. Atkal video redzam, ka kāds vadītājs pie sarkanās gaismas šķērso dzelzceļa pārbrauktuvi. Materiāls nodots VP. Kopā ar bāriņtiesu dodamies pie kādas ģimenes.

4. marts. Skrundā iedzīvotājs smēķē kāpņu telpā. Izskaidrojam, ka nedrīkst, viņš sola tā vairs nedarīt. Skrundas pusē pārbaudām, vai īpašnieki čipējuši suņus. No astoņiem vienam čipa nav. *Latvi-*

jas Autoceļu uzturētājam ziņojam par nolietotu ceļa zīmi uz šosejas Kuldīga–Skrunda. Izsaucums uz Kabilu, kur pa mājām staigājot melnīgsnējs vīrietis. Mums viņš saka, ka neko sliktu nedarot – ejot uz Kandavu. Izskaidrojam, ka jāiet pa ceļu, nevis caur sētām. Lietotnē *Vides SOS* saņemam ziņu par nekoptu vietu bijušās rūpnīcas *Vulkāns* teritorijā. Fotografējam to un runājam ar īpašnieku. Skrundā jaunieši agresīvi braukā ar *BMW*, ziņojam VP. Zvans no mediķiem: pie kādas mājas Kuldīgā atrodas dzērājs, ārsti jau pārbaudījuši, vedam uz mājām ar visu protokolu. Daļēji atcelti pandēmijas ierobežojumi, un darbu atsāk spēļu zāle *Klondaika*. Jau pirmajā vakarā sūdzība par ļoti skaļu mūziku. Sazināties ar vadību, mūzika tiek nogriezta klusāk. Zvans: Planīcas ielā iereibis vīrietis, bet pats spēļpalet un dodas tālāk.

5. marts. Atkal zvana, ka Planīcas ielā nu jau ir guļošais. Tas pats vīrietis – ar protokolu vedam mājās. Naktī sarunas ar iedzīvotājiem, kuri uzvedas skaļi. Kad dzī-

vokļa īpašnieks uzrāda dokumentus, izrādās, ka viņš ir policijas meklēšanā. Izsaucam VP. Skrundā kāds klaigā un lamājas, bet mūsu klātbūtnē ir kluss un sola, ka labosies. VP lūdz aizbraukt uz Vangu, jo kāds ģimenē neievēro lēmumu par nošķiršanu. Jā, vīrietis tur ir, ziņojam VP. Baložu ielā pretēji virzienam patruļai pretī izbrauc auto. Vadītāju apgaismojam, kur jābrauc. Mucenieku un Dzirmavu ielas krustojumā automašīna iebraukusi barjerā. Ierodas VP, bojājumi fiksēti.

6. marts. Garāmgājējs pamanījis, ka vīri Ventā ķerot līdakas, lai gan ir lieguma laiks. Aizbraucam, bet pārkāpumu nav. Skrundā atrasts miris cilvēks, lūdzam sazināties ar VP. Sieviete redzējusi, ka puikas uz ielas izmet pudeli, kas uzsprāgst. Apskatām vietu, bet *jaunos ķīmiķus* neredzam. Mums ziņo, ka ap Kalna kapiem Kuldīgā *raļļo* auto. Iesakām sazināties ar VP.

Nedēļas laikā pie soda kvītīm tiek 20 autovadītāju.

Pierakstījis Alberts Dinters

Dižais novadnieks Edgars Račevskis atmiņās dzīvos

23. februārī Latvijas tauta atvadījās no kormūzikas leģendas, daudzkārtējā Dziesmu svētku virsdiriģenta, komponista, pedagoga un Turlavas novadnieka Edgara Račevska. „Mūžu mūžos būs dziesma” – šī atziņa no Valtera Kaminska dziesmas pavadījusi Maestro viņa gaitās. Tā turlavnieku paaudze, kurai bija laime ar izcilo mākslinieku un vienkārši sirsnīgo cilvēku satikties, cer, ka tā būs arī ar viņa piemiņu pagastā un visā Kuldīgas novadā.

DZIMTĀS ZEMES MĪLESTĪBA
Vienmēr dzīvespriecīgs un dzirksteļojošs, prasīgs un atbildīgs pret mākslu, pārņemts jaunām muzikālām idejām, viņš burtiski izstaroja gaismu – tā Maestro raksturo gan mūzikas profesionāli, gan šejienieši, uzsverot viņa vienkāršību, labsirdību un nesavtīgo mīlestību pret dzimto pusi.

E.Račevskis dzimis Skrundā skolotāju Ādolfā un Olgas Račevsku ģimenē. Kad Edgaram bija četri gadiņi, sācies karš, tāpēc viņi pārcēlušies uz Turlavu, kur Ķikuru ciemā dzīvojuši mammas vecāki. Tēvs nodzīvojis īsu, bet spilgtu mūžu. Agrākajās sarunās ar *Kurzemnieku* mākslinieks atzinis, ka no tēva visvairāk mantojis muzikalitāti un dzimtenes mīlestību. Taču nenoliedzami lieli nopelni šajā ziņā ir arī mammai. Viņa strādājusi par skolotāju un bijusi arī ērģelniece Lipaiķu draudzē. Komunistiskais režīms licis izvēlēties: skolu vai baznīcu. O.Račevska ņēmusi vērā apsolījumu savam tēvam pirms nāves: lai nu ko, bet ērģeles un baznīcu nepamest. Tā pedagogs nonākusi smagos ceļu būvdarbos. Vēlāk gan dzīve kļuvusi vieglāka, kad viņa uzaicināta kolhozā par grāmatvedi. Tad O.Račevska sākusī vadīt pašdarbības pulciņus, tostarp kori.

Tikmēr Edgars pabeidzis Turlavas pamatskolu un devies mācīties Liepājā. Sākumā bija izvēlēties divas jomas, bet nav varējis elektrīka aroda apgūšanu Liepājas tehnikumā apvienot ar mācībām mūzikas vidusskolā, no kurienes tālāk ceļš turlavnieku aizvedis

uz Latvijas Valsts konservatoriju Rīgā. Sarunās E.Račevskis bieži pieminējis, ka labi atceras lauku darbus, kuros iemācījies kārtīgi strādāt, par to nežēlojoties. Viņš zinot, ko nozīmē agri rīti, slapjas kājas, kā smaržo zeme. Tomēr bērības un jaunības gaitas Turlavā vienmēr atceroties ar sirds siltumu.

IKREIZ INTERESĒJĀS

Sirsnīga draudzība ar novadnieku izveidojusies kādreizējai Lipaiķu draudzes priekšniecei Veltai Krūmiņai, kopš viņa bijusi Turlavas kultūras nama vadītāja. Padomju gados kolhozs rīkojis lielas balles, un V.Krūmiņai reiz ienācis prātā uzaicināt E.Račevski. Novadnieks bijis pārsteigts, bet atbraucis ar kori *Gaudeamus*, arī mammiņai paņēmis līdzī. Ļoti skaists koncerts un mīļa tikšanās. „Vēlāk es viņam gandrīz par sekretāri Turlavā kļuvi,” atceras Velta. „Piezvanīja, vai ar papīriem viss kārtībā, – kādreiz viņam te piederēja mantotā zeme, vēlāk to pārdeva, mājas sen bija sabrukušas. Tāpat par dzīvi pagastā apjautājās: kā cilvēkiem klājas, ko priekšnieks (pārvaldes vadītājs Mārcis Brantevics – aut.) jaunu izdomājis. Pirms kāda laika bija noraizējies, kas notiek Jāmaiķu muižā, jo tur kādreiz bija Klosteres skola, kurā strādāja viņa mammīte. Vēl nesen zvanīja, vai Turlavā ir kāds pamests īpašums, ko varētu iegādāties un atjaunot. Kas zina – varbūt tā bija klusa vēlme šeit atgriezties, bet mūžs pēkšņi aprāvās. Es vēl tagad tam nespēju noticēt. Bagāts mūžs

bijis, un vēl vasarā, kad svinēja 85 gadu jubileju un mēs tikāmies, viņš bija enerģijas pilns.”

DOD SPĒKU PACELT ROKAS

V.Krūmiņa teic, ka piemiņa jau iemūžināta, un cer, ka tā vēl ilgi tiks turēta godā. Lipaiķu baznīcas tornī vieta atvēlēja Turlavas dižajiem novadniekiem: starp vēstures liecībām par Račevskiem ir mammas Olgas atmiņas, komponista veltījuma dziesma *Manai Turlavai* ar viņas vārdiem, vēstule ar vēlējumu dzimtajam pagastam skanēt. Kad Lipaiķu baznīcā rīkota O.Račevskas 100. jubileja, novadnieks atstājis savu roku nospiedumu ģipsī. „Es cilvēkiem saku – ja kādreiz pietrūkst spēka, atnāciet, ielieciet rokas viņa plaukstās, un jūs atkal varēsiet tās droši celt uz augšu kā diriģents, stājoties kora priekšā,” tā V.Krūmiņa. Jubileja iekritusi īsi pirms Ziemassvētkiem un mazajai Turlavai izvērtusies vērienīga, jo tagad E.Račevskim apritējuši 75 gadi (bet vasarā – 11. jūlijā), kā arī nosvinētas zelta kāzas ar sievu Dzidru, atbraucis Rīgas jauktais koris *Sonore*, dziedājis pievēstītu ansambli. Pie ērģelēm Lipaiķu baznīcā tad piestiprināta piemiņas plāksne O.Račevskai. Bet vēl pirms tam draudze steigusies dievnamā ielikt otru jauno vitrāžu. Pirmā jau bijusi, otrai altāra daļā pietrūcis naudas un vākti ziedojumi. Cilvēki bijuši dāsni, un vitrāža līdz Račevsku atbraukšanai bijusi gatava. V.Krūmiņa uzskata, ka arī tas ir veltījums. Dzimtas saiknei ar Turlavu nevajadzētu pārtrūkt –

novadnieks ikreiz ņēmis savējos līdzī. Sieva Dzidra jau no seniem laikiem bijusi pavadone, vēlāk līdzbraucēju pulciņš audzis. Te cimojušies dēls Vīgo un meita Ilze, kuri abi ir mūziķi, tāpat četri mazdēli un mazmeita.

DZIESMA BŪS!

Pie ievērojamiem skaņdarbiem, kas veltīti dzimtajai pusei, visbiežāk minētas trīs dziesmas: *Vakars Ventmalā* ar Birutas Senkēvičas vārdiem, jau minētā *Manai Turlavai* un *Ciemgaļu dižā mežābele*, par kuru arī savs stāsts. Dižkoķu nejausi atklājuši studenti, 80. gadu beigās pētot sikspārņus. Tā atrasta blakus vecajiem *Ciemgaļiem*, kur savulaik dzīvojuši Račevski. No mājām tad vairs tikai drupas palikušas. Dabas pieminekļu saraksta veidotāji vēl ilgi strīdējušies, kur brīnumaino mežābeli ābeli ierindot, bet nav noliedzams, ka tā ir Latvijas dižākā.

2016. gadā Turlavas bibliotēkas 70. jubilejā bibliotekāre Sandra Brantevica sadūšojusies E.Račevskim piezvanīt un lūgt uzrakstīt vēl kādu dziesmu: „Edgars piekrita, bet teica, lai aizsūtu vārdus. Pati dzeju nerakstu, un nekas prātā neienāca. Tad atcerējos Ciemgaļu mežābeles performances maijā. Pie manis pienāca dabas draugs Dainis Šmits un iespieda sauļā lapiņu – veikala čekku, uz kura dzejolis dižajai ābelei. Tekstu pārrakstīju un nosūtīju komponistam. Viņš momentā atbildēja: „Dziesma būs!” Tā radās vēl viens veltījums Turlavai, pirmatskaņojums notika

Turlavas bibliotēkas 70. jubilejai sarakstītās dziesmas *Ciemgaļu dižā mežābele* pirmatskaņojums 2016. gada septembrī. Pie klavierēm – komponists Edgars Račevskis. Vienmēr atsaucīgi braucis uz dzimto pusi, kad vien aicināts.

Maestro Edgara Račevska novēlējums pirmajā novadnieku saietā Turlavā.

bibliotēkas jubilejā, pie klavierēm bija pats Račevskis. Togad viņam tā bija vienīgā sakomponētā dziesma.”

KĻUVIS PAR SIMBOLU

„Savā ziņā viņš ir visas Latvijas simbols – diriģents, kura rokas mājienam dziedātāji paklausīgi sekoja un to saprata,” teic kādreizējā Skrundas novada vadītāja, tagad Kuldīgas novada domes deputāte Nellija Kleinberga. „Skrundā viņš organizēja Kurzemes vīru koru dižsaietu jeb mazos Dziesmu svētkus, kā mēs tos saucam. Bija sagatavojies, ka tādi būs atkal, tiklīdz atceļs kovidā ierobežojumus. Viņa *Vakars Ventmalā* paliks kā pieminēklis Skrundai. Šo dziesmu sadzīvē jau dziedam – arī skrundenieku saietos un citās reizēs. Tā kļuvusi par neoficiālu himnu. Maestro nedalīja Turlavu un Skrundu – abas sauca par bērības dienu zemēm. Noteikti domāsim, kā piemiņu iemūžināt.”

Dzīves dārdzībai mēģina pielāgoties

Pagājuši vairāki mēneši, kopš daudzām precēm ievērojami augusi cena, tomēr sociālā dienesta klientu skaits nav būtiski palielinājies, secina sociālās palīdzības organizatore Daiga Korpfa.

Pa kādam jaunam ir, jo nelielas izmaiņas notiek ik pa laikam: kāds zaudē darbu un paliek bez ienākumiem, citam situācija uzlabojas. Vislielākās neskaidrības ir ar jauno mājokļa pabalstu. Tas jāskaidro katram, jo nav visiem vienāds. „Vēl tikai pats sākums, un cilvēki paši rēķina, kur un kā ietaupīt,” tā D.Korpfa.

Internets ir pietiekams

Kurzemnieka lasītājs jautā par interneta nodrošinājumu Turlavā, jo kādā pētījumā izlasījis: pagasts esot piemērs tam, ka Latvijā optiskais kabelis savilkts arī tur, kur nav vajadzīgs.

Pārvaldes vadītājs Mārcis Brantevics skaidro, ka pirms kāda laika par Eiropas un valsts naudu projektā par elektronisko sakaru uzlabošanu laukos arī Turlavā tiešām ievilkts op-

tiskais kabelis un ierīkots piekļuves punkts pagastmājā. Bet neviens tai kastei nav pieskāries, jo nav uzņēmēju, kas par to interesētos. Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs (LVRTC) iznomājis tikai 154 posmus jeb ceturto daļu no projekta tīkla. Pašvaldība optiskajam kabelim pieslēgties nedrīkst, lai gan centrāle atrodas tās telpās. Neesot arī vajadzības, jo internets ir pie-

tiekams. Optiskajai maģistrālei citā vietā Turlavā pieslēdzies uzņēmums *Tet*, kas nodrošina interaktīvo televīziju un sakarus centra mājās, kā arī mācības skolā. Savukārt LVRTC aizvilcis vidējās jūdzes atzaru līdz LMT mobilo sakaru tornim, kas sniedz ātrāko mobilo internetu ciemā, un tagad tādu pašu ierīkojis Ķikuru ciemā. Arī uzņēmēji pagaidām ar internetu esot apmierināti.

„Lai būtu patīkams pārsteigums”

Cik ilgi šīs viesnīcas vadāt? Kad sapratāt, ka attīstībā jāspers solis tālāk?

Vadu kopš pagājušā gada maija. Vēl esmu atbildīga par apartamentiem pilsētā.

Ideja par četrām zvaigznēm pieder īpašniekam Kasparam Bergmanim. Sākumā nevarējām saprast, vai muižai tas vajadzīgs, jo zvaigznes tomēr uzdod pienākumus. Laika gaitā sapratām, ka vajag, jo daudziem viesiem, īpaši ārzemju, svarīga ir kvalitāte, un to norāda zvaigžņu skaits. Iepriekš muižā bijusi liela renovācija, un numuriņi ir skaisti. Bija vajadzīgi daži kosmētiski darbi, jāiegādājas sīkas lietas, piemēram, numuros jābūt šūšanas piederumu komplektam, apavu spodrināmajiem, arī matračiem noteiktā augstumā. Komisija apskata visus sīkumus. Vislielāko punktu skaitu ieguvām par apkalpošanu, un tas ir mans lauciņš. Kopš sāku strādāt Virkas muižā, piedāvājam plašāku ēdināšanu. Līdz tam bija tikai brokastis, tagad servējam pusdienas, vakariņas, arī banketus. Viesi var paēst pat naktī.

Lai zvaigznes iegūtu, process izklaudas darbietilpīgs.

Tā arī ir. Tas ir liels izaicinājums, jo darbinieku sākumā bija maz: četri administratori un trīs istabenes. Divas darbinieces bija atsaucīgas, un viņas apmācīju arī viesu apkalpošanā. Pašlaik kolektīvā ir 15 cilvēku.

Kopā ar Nodarbinātības valsts aģentūru vasarā devu iespēju strādāt skolēniem. Katrā brīvlaika mēnesī pieteicu piecus. Beigās izrādījās, ka jaunieši nemaz tik ļoti nevēlas strādāt, bet es ar viņiem rēķinājos kā ar darbaspēku. No 20 skolēniem trīs strādāja labi. Šovasar darbu piedāvāšu tikai viņiem.

Vai notiek arī kolektīva saliedēšana?

Šādus pasākumus rīkoju. Pērn jūnijā bija pirmais. Sāku tradīciju – labākos darbiniekus apbalvoju, jo tas viņus motivē. Pirms Ziemassvētkiem gatavojām rotas eglei, un bija ne tikai pasākums, bet arī fotosesija. Pavasarī ir doma doties pārgājienā. Ikdienā katrs strādā savā nodaļā, tāpēc ir svarīgi sanākt visiem kopā. Tas saliedē.

Pandēmijas laiks nozarei ir smags pārbaudījums. Ko darījāt, lai noturētos?

Mana veiksmes atslēga – nekad nesaku nē. Bija kāds pasākums, kuru cits varbūt baidītos uzņemt, jo daudz cilvēku. Es nebaidījos, jo zināju, ka varu, un, visu pareizi noorganizējot, problēmām nevaradzētu būt. Esmu elastīga. Viesi mums ir paši svarīgākie – mēģinām dot visu, ko viņi vēlas, un

„Viesi mums ir paši svarīgākie – mēģinām dot visu, ko viņi vēlas, un vēl vairāk. Vilšanās nav pieļaujama.”

„No jebkuras pieredzes mācāties. Saliekot kopā, izveidojas zināšanu buķete,” saka Kuldīgas viesnīcu Boutique Hotel Virkas muiža un Comfort Hotel Kuldīga vadītāja Eva Šimo.

vēl vairāk. Man patīk radīt pārsteigumus. Ceņšamies no sirds, lai cilvēki jūtas gaidīti. Vilšanās nav pieļaujama.

Vai esat stingra vadītāja un darbinieku paveikto pārbaudāt?

Jā, esmu. Vajadzīgs standarts, ka visam jābūt tā un ne citādi. Ne vienmēr ir laiks iziet cauri visām istabiņām. Bet istabenes ir pieredzējušas un atbildīgas. Ja jāklāj galdi vai gaidāms pasākums, tur gan būšu klāt no sākuma līdz beigām. Ne tāpēc, ka neuzticētos, bet gan tādēļ, lai būtu 100% pārliecība, ka viss ir kārtībā. Man patīk piedalīties. Pie mums notikušas vairākas kāzas – tās rada daudz prieka un gandarījuma, un tādos brīžos saprotu, kāpēc savu darbu mīlu.

„Vēlamies, lai Kuldīgā viesi paliktu vairākas dienas, ne tikai vienu. Strādājam pie tā, kā pamudināt šeit uzkavēties ilgāk.”

No kurienes pērn bija viesi?

Pandēmijas ietekmē pa Latviju vairāk ceļoja latvieši, daudzi brauca no Ventpils un Liepājas. Bija arī no Lietuvas, Anglijas, Norvēģijas, Somijas, Polijas, Vācijas. Vēlamies, lai Kuldīgā visi paliktu vairākas dienas, ne tikai vienu. Strādājam pie tā, kā pamudināt šeit uzkavēties ilgāk.

Ēdiens top Virkas muižā.

Kādu virtuvi piedāvājat?

Vairāk eiropeisko. Pērn ēdienkarti izveidoju pēc savas pieredzes. Ir arī latviski ēdieni, un vietējiem garšo, bet jāpatur prātā, ka ierodas arī ārzemju tūristi, un tādas lietas, kuras nepazīst, viņi nevēlas ēst.

Pirms tam vairāk bija tāda mājas virtuve, tagad radām jaunu ēdienkarti restorānam. No marta vēlamies piedāvāt vietējos produktus: foreles, strausu gaļu, sēnes šitaki. Mūsuprāt, viesiem tas varētu būt interesanti.

Kas vēl plānots?

Plānu ir daudz – esam ambiciozi. Pavisam drīz taps mini SPA. Tas būs vērtīgs rudenī un ziemā. Viesiem ir tendence aukstā laikā izvēlēties numuriņus ar vannu. Muižā tādi ir četri, un tie ir ļoti pieprasīti. Visi grib sasildīties. Vēl divu gadu plānā ir stiklota piebūve, kas būtu kā brokastu un banketu zāle. Tāpat ir iecere tuvāko gadu laikā atjaunot muižas pirmo stāvu. Pērn uzcēlām svētku telti, jo bija pieprasījums pēc lieliem pasākumiem. Ir iecere tā vietā uzbūvēt svētku šķūni.

Mīts vai patiesība: vislabāko pieredzi viesmīlībā varot gūt, strādājot ārzemēs?

Domāju, ka ir taisnība. Tur ir pavisam citāda attieksme. Latvijā, ieejot viesnīcā vai citā apkalpojošās sfēras uzņēmumā, pretī bieži ir dusmīgs cilvēks. Īrijā visi smaida, ir pieklājīgi, laipni un draudzīgi. Pēc dabas esmu smaidīga, un darbs ar cilvēkiem man padāvās viegli. Ātri iedzīvojos un sadraudzējos. Īrijā nodzīvoju 17 gadus, strādāju viesnīcās Portmarnock Hotel (4*), Conrad Hotel Dublin

Viesnīcu Boutique Hotel Virkas muiža un Comfort Hotel Kuldīga vadītāja EVA ŠIMO ir kuldīdzniece, bet teju 20 gadus pieredzi viesmīlībā ieguvusi Īrijā. Pērn gada izskaņā abām šīm naktsmītnēm piešķirtas četras zvaigznes.

Eva ar meitu Sofiju un dēlu Āronu pastaigu laikā.

(5*) un K Club SPA (5*).

Kāpēc toreiz izlēmāt doties uz Īriju?

Tur jau strādāja brālis. Es sabiedriskās attiecības un mārketingu studēju Baltijas Krievu institūtā Rīgā un brīvlaikos braucu uz Īriju piepelnīties – gribēju nopirkt datoru studijām. Par sapelnīto varēju visu gadu dzīvot Rīgā un būt neatkarīga no mamma.

Īrijā vienmēr biju gaidīta, jo biju čakla darbiniece. Sākumā nebija plāna, ka tur palikšu. Klāju banketu galdus, strādāju par bārmeni. Beidzu augstskolu un gribēju virzīties pa karjeras kāpnēm. Pieteicos darbā viesnīcā Conrad Hotel Dublin (5*), un mani pieņēma par restorāna zāles pārzini. Īrijā ir online (tiešsaistes – red.) universitāte, un, ja ir interese pilnveidoties, var mācīties jebkādos kursos, kas saistīti ar viesmīlību. Mani ieinteresēja izaugsme. Mācījos online un klātienē kursos.

Gadu nostrādāju restorānā, pēc tam trīs gadus administrācijā. Darbs bija intensīvs – viesnīcā 192 numuri. Jāstrādā bez apstājas, jo tur nekad nav klusuma. Sākumā bija grūti pierast. Tur iemācījies būt vēl laipnāka un smaidīt vēl vairāk, arī meklēt personisku pieeju katram cilvēkam. Tad man piedzima meita, un darba laiks neatbilda ģimenes dzīvei, tāpēc sāku strādāt tirdzniecības un rezervācijas nodaļā. Tas bija biroja darbs – vairāk jādama, kā viesus piesaistīt, lai viņi brauktu uz mūsu viesnīcu. Taču tur man pietrūka tikšanās ar cilvēkiem.

Kas saistīta ar Kuldīgu?

Mamma Sandra Blumberga ir skolotāja Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā. Nebiju domājusi, ka atgriezīšos Latvijā, jo Īrijā iedzīvojos, apprecējos ar Peteru Šimo no Slovākijas. Salaulājāties tomēr Kuldīgā, Katrīnas baznīcā. Īrijā bijām iegādājušies māju, un

ģimenē auga divi bērni: meita Sofija (septiņi gadi) un dēls Ārons (pieci). Jutāties stabili iekārtojušies.

Kas mudināja atgriezties?

Lai cik labas man ir angļu valodas zināšanas, lai cik labs būtu darbs, nejutos kā mājās, un tur nekad arī nebūšu savējā, jo esmu iebraucēja. Pēdējos gados ļoti sāku ilgoties pēc mājām Kuldīgā.

Pērn no dzīvesbiedra izšķīros. Mums tāpat kā daudziem pāriem tas iznāca pandēmijas laikā. Pēdējos divus gadus Īrijā viesnīcā nestrādāju, jo nomainīju pret darbu kompānijā Accentura IT. Gadu nostrādāju, un sākās pandēmija. Īrijā viss aizvērās ciet – cilvēkiem bija jāsež mājās. Es varēju strādāt no mājām, bet vīrs darbu bija zaudējis. Vairākus mēnešus pavadot mājās, sākām attiecības izvērtēt un secinājām, ka mums vairs nav nekā kopīga – esam pilnīgi dažādi. Pirms pandēmijas ikdienu bija vienā skriešanā un nevienā brīdī ne par ko neaizdomājos. Beigās pieņemu lēmumu atgriezties mājās.

Vai bērni runā latviski?

Šajā jautājumā jutos vainīga. Kā jau minēju, domāju, ka neatgriezīšos, tāpēc ģimenē runājām angļiski. Man arī gribējās, lai angļu ir pirmā valoda, jo bērnodarzu un skolu viņi apmeklēs Īrijā, un es vēlējos, lai viņi visu saprot. Tagad saprotu, ka vajadzēja runāt abās valodās. Tas arī bija pēdējais brīdis, lai atgrieztos, jo meitai vajadzēja sākt iet 1. klasē. Meitene ir apķērīga – latviski runā jau ļoti labi. Sākumā viņai šeit nepatika, bet tagad ar mācībām Plūdoņa vidusskolā ir apmierināta. Arī dēls runā latviski un iet bērnodarzā Cīrultīs. Kuldīgā viss ir tuvu – varu izvadīt pa pulciņiem. Īrijā tas bija nogurdinoši, jo bērni apmeklēja dažādas nodarbības un ceļā jāpavada ilgs laiks.

**Inta Jansone
Evas Šimo arhīva foto**

Jārīkojas ātri, skaidri, vienoti

Daina Tāfelberga, publicitātes foto
Lappuse tapusi ar Eiropas Parlamenta biroja Latvijā atbalstu

Reaģējot uz Krievijas iebrukumu Ukrainā, Eiropas Parlamenta (EP) ārkārtas sēdē deputāti pauduši nelokāmu atbalstu Ukrainai un pieņēmuši rezolūciju, pieprasot stingrākas sankcijas pret agresora valsti.

Rezolūcijā nosodīts Krievijas nelikumīgais iebrukums Ukrainā un pieprasīts, lai Kremļa izbeigtu visas militārās darbības šajā valstī. Parlaments nosoda arī Baltkrievijas diktatora Aleksandra Lukašenko lomu šajā karā. Kategoriski noraidīta Krievijas retorika par iespējamu masu iznīcināšanas ieroču izmantošanu, vienlaikus atgādinot Krievijai par tās starptautiskajām saistībām un brīdinot par konflikta kodoleskalācijas briesmām. Eiropas Komisija un ES valstis

sadarbībā ar ANO humānās palīdzības aģentūrām un citām starptautiskajām organizācijām aicinātas sniegt Ukrainai neatliekamo humāno palīdzību.

Deputāti atzinīgi vērtē to, ka ES sankcijas pieņemtas tik ātri. Taču viņi arī vēlas plašākus ierobežojumus pasākumus, kuru mērķis ir stratēģiski vājināt Krievijas ekonomiku un rūpniecisko pamatu. Īpaši svarīgi ir ierobežot svarīgāko Krievijas eksporta preču, piemēram, naftas un gāzes, importu. Būtu jāaizliedz jauni ES

ieguldījumi Krievijā, un otrādi. Virkne sankciju, tostarp atslēgšana no norēķinu sistēmas SWIFT, būtu jānosaka arī Baltkrievijai, jo Krievijas iebrukumu Ukrainā tā atbalsta tieši.

ES iestādēm intensīvi jāstrādā, lai piešķirtu Ukrainai kandidātvalsts statusu atbilstīgi Līguma par ES 49. pantam. Tikmēr jāturpina Ukrainas integrācija vienotajā tirgū saskaņā ar ES un Ukrainas asociācijas nolikumu.

Tāpat dalībvalstis aicinātas ātrāk nodrošināt Ukrainai aizsar-

dzības ieročus saskaņā ar ANO statūtu 51. pantu, kas paredz individuālu un kolektīvu paš aizsardzību. Rezolūcija arī atbalsta pastiprinātu ES un Ukrainas sadarbību izlūkošanā agresijas dēļ.

Uzsvērtas mērķtiecīgas sankcijas pret atsevišķiem cilvēkiem, nekādu zelta vīzu Krievijas bagātajiem pilsoņiem, proti, tiem, kas ir atbildīgi par augsta līmeņa korupciju Krievijā un Baltkrievijā, kā arī sankcijas pret šo valstu vadībai pietuvinātiem oligarhiem un amatpersonām. Norādīts, ka

dalībvalstīm un sabiedrotajiem jāpārskata visi īpašo uzturēšanās atļauju (zelta vīzu) saņēmēji un jāanalizē tās, kas piešķirtas Krievijas privātpersonām ar lielu neto aktīvu vērtību un viņu ģimenēm, īpaši tām, kas saistītas ar cilvēkiem un uzņēmumiem, pret kuriem sankcijas vērstas.

Rezolūcijas pieņemšanā piedalījās 676 no 705 EP deputātiem. Teksts apstiprināts, 637 balsojot par, 13 – pret (tostarp Tatjana Ždanoka no Latvijas deputātiem) un 26 atturoties.

Svarīgi būt pareizajā pusē

Tā bija viena no emocionālākajām plenārsēdēm, un ir pieņemta rezolūcija ar iespaidīgām sankcijām, par kuru turklāt nobalsoja gandrīz 94%, tā ekspresintervijā Kurzemniekam atzina Eiropas Parlamenta priekšsēža vietnieks, Latvijas deputāts Roberts Zīle (Nacionālā apvienība).

Vai gandrīz absolūtais balsojums par liecina par vienotību galvenajos jautājumos?

Galīgo lēmumu nepieņem Eiropas Parlaments – to izlems katra dalībvalsts. Latvija jau pieņēmusi to, ka atbalsta paātrinātu Ukrainas virzību uz kandidātvalsts statusu, bet daudzas valstis to vēl nav izdarījušas. Eiropa nav tik viendabīga. Arī Eiropadomes vadītājs Šarls Mišels neslēpa, ka valstu pozīcijas ir dažādas. Baltijas valstis, Īrija, Grieķija un vēl citas paziņojušas par atbalstu, bet ne tādās lielās Rietumeiropas valstīs kā Francija, Itālija, Vācija.

Kopumā pret visu rezolūciju nobalsoja tā sauktais velna ducis – 13 deputātu no komunistu partijām vai finansiāli kaut kā saistītajām valstīm. Mums liekas neiedomājami, ka, piemēram, partija *Saskaņa* politiskiem mērķiem aizņemtos naudu no kādas Krievijas bankas, bet Eiropā ir valstis, kurām šādi naudas darījumi ar trešajām pasaules valstīm ir atļauti. Mums bieži pārmet, ka politikā liela ietekme ir naudai, bet tā nav, jo esam tikusi daudz tālāk nekā citi eiropieši. Parlaments ar rezolūciju izteicis savu politisku virzību, bet dalībvalstīm ar sankcijām pret Krieviju neiet tik

vienkārši. Ir valstis, kas to dēļ jau zaudējušas daudz naudas. Jau dzirdēti izteikumi: ja banku sektors līdz ar stingrajām sankcijām cietis lielus zaudējumus, tie būtu jākompensē. Jautājumu ir daudz, un Eiropas Komisijai jāgatavo priekšlikumi.

Vai šajos apstākļos Ukrainai kandidēšanu vispār var paātrināt?

Nevienam nav atbildes, kā tas var norisināties tad, kad pretendentes valstī ir karš. Jau normālos apstākļos tas ir ilgs process. Latvija gatavojās sešus gadus, Horvātija – viena no pēdējām, kas iestājusies, – pat desmit. Gadiem ilgi kandidātvalsts statusā ir dažas Balkānu valstis, bet tā īsti uz priekšu netiek.

Situācija ar Ukrainu ir pilnīgi citādāka – tur ir pavisam cita politiskā aktualitāte. Tāpēc vairāki runātāji uzsvēra, ka tempam jābūt daudz ātrākam. Bet ir virkne pasākumu, ko ieviest tagad būs ārkārtīgi grūti. Rezolūcijas mērķis bija parādīt, ka Ukrainu atbalstām, un tas svarīgi tās sabiedrībai, lai saprastu, ka virziens uz rietumiem ir pareizs. Karš pēc būtības nav traucēklis – svarīgi, lai Ukrainas valdība nav nodarbināta ar izdzīvošanu un varētu pietiekami daudz laika veltīt virzībai uz ES.

Eiropas Parlamenta deputāti gandrīz vienprātīgi prasa rīkoties ātri, lai Ukrainu tuvinātu Eiropas Savienības kandidātvalsts statusam. EP priekšsēža vietnieks Roberts Zīle uzskata: tas ir iespējams arī kara situācijā, ja grib. Par to lemj katras valsts valdība, un Latvija savu jās ir pateikusi.

Kādas sekas paredzamas, ierobežojot Krievijas svarīgāko eksporta preču, tai skaitā naftas un gāzes, importu?

Ierobežojumi nav krasi. Atslēdzot Krieviju no SWIFT, kā arī bankām bloķējot piekļuvi Eiropas finanšu sistēmai, vēl joprojām par energoresursiem caur tām var norēķināties. Gāzes vadā, kas iet caur Baltkrieviju un Poliju uz Vāciju, strauji samazināts spiediens. Vācijas krātuvēs nav visām vajadzībām tik pietiekams uzkrājums kā mums Inčukalnā. Situācija abās pusēs ir kutelīga. Vācija nevar tik strauji atrast alternatīvu. Rodas precedentu jautājums: „Kurš būs pirmais?” Iespējams, Krievija gaida atbildi no Eiropas, vai tā pati

neļaus pirkt vai arī automātiski tiks pazemināta piegāde.

Tomēr manā skatījumā sankcijas ir diezgan bargas, un tās Krievijai jau liek pārdomāt. Ir iesaldētas Centrālās bankas rezerves, un tas var ilgtermiņā mainīt situāciju finanšu tirgū. Protams, tas var radīt neuzticību dolāram, bet tas ir labi, jo līdz ar to var paredzēt rubļa krišanos. Ar zelta rezervēm un uzkrājumiem Ķīnas valūtā to robu nevarēs nosegt. Aktuāla ir gāzes piegāde, bet citu ekonomisko sankciju ietekme nav būtiska, jo liela daļa uzņēmumu no Krievijas jau novērsušies. Šajā ziņā brīnumzāles vairs nav jāmeklē – svarīgākais ir sniegt Ukrainai politisko atbalstu, sociālekonomisko un

militāro palīdzību.

Kā tiek lemts par ieročiem Ukrainas aizsardzībai, jo zināms, ka solītais atbalsts nav bijis tāds, kā gaidīts?

Pirmo reizi Eiropas vēsturē no kopējā budžeta pusmiljards eiro piešķirts tam, lai dalībvalstis varētu piegādāt Ukrainai ieročus. Manuprāt, tas ir nedaudz novēloti. Slikti tas nav, bet vajadzēja āgāk, taču politiskā vide Rietumeiropā nebija nobriedusi tiktāl, lai šādu soli spertu. Nav noslēpums, ka Vācija un vēl dažas bagātās valstis savu militāro pusi bija atstājušas novārtā, tērējot ļoti maz no tiem 2% iekšzemes kopprodukta, kas šīm vajadzībām paredzēti.

Kā situācija risināsies tālāk?

To neņemam paredzēt, jo man nav militāro zināšanu kā tādiem ekspertiem Latvijā kā Raimondam Graubem, Igoram Rajeļam un citiem, kuru teiktais jau ir noticis. Mēs nezīnām, kas notiks ar Krievijas ciešanām – kā tās skars sabiedrību un vai aizies tikai uz tā saukto eliti. Esmu optimists un domāju, ka Ukraina ar savu varonību būs tikusi rietumu virzienā un Krievijai būs jāpiekāpjas. No šīs krīzes redzu ilgtermiņa pozitīvu ieguvumu.

Jāpiekrīt, ka pašlaik aizkrīt jauns dzelzs priekšskars, kas Krieviju atdala no Eiropas, un tas būs uz ilgu laiku. Diemžēl sabiedriskā doma tiks samaitāta. Svarīgi būt priekšskaram pareizā pusē. Pēc Jaltas konferences 1945. gadā Latvija palika iekšienē, un mēs jau zinām, kā mums gāja.

„Tā ir arī mūsu cīņa”

„Ukrainai visdrīzākajā laikā jāklūst par Eiropas Savienības kandidātvalsti. Šis politiskais lēmums valstu vadītājiem jāpieņem tuvākajā Eiropadomē,” uzskata Eiropas Parlamenta deputāte Sandra Kalniete (Eiropas Tautas partijas grupa).

Latvijas deputāte atzīst, ka ukraiņu varonīgā cīņa par savu valsti ir

apvienojusi arī Eiropu, kas šobrīd ir tik vienota kā nekad kopš Otrā pasaules kara: „Beidzot ir parādīta politiska un militāra griba, lai stātos pretī Kremļa zvēram un atbalstītu Ukrainu tās cīņā, jo tā ir arī mūsu cīņa. Daudz cietušajai ukraiņu tautai nākotne ir Eiropas Savienībā, un pirmais solis šajā ceļā ir kandidātvalsts statusa piešķiršana. Es vēlos ukraiņu tautai

atvainoties par Eiropas vilcināšanos noticēt, ka tas nepieredzējušais un nedaudz blēdīgais Pēterburgas ierēdnītis, kam Jeļcins (Krievijas prezidents – red.) savulaik uzticēja vadīt Krieviju, pamazām pārvēršas par monsturu, kas no sava mazvērtības kompleksa uzbaro agresīvu lieluma māniju. Atvainoties par to, ka Eiropa vēl arvien nav atteikusies no Krievijas gāzes un tā

kā zelta straume katru dienu plūst Kremļa lādēs un atdzimst par 100 tankiem, kas ripo iznīcināt Ukrainu. Es atvainojos ukraiņu cilvēkiem par bojāgājušajiem dēliem, meitām, vīriem, sievietēm, brāļiem un māsām, kuri nekad neatgriezīsies, jo priekšlaikus ir pievienojušies debesu eņģeļiem. Atvainojos visām ukraiņu mātēm, kuru tik ļoti gaidītie un lolotie bērniņi ir spiesti

nākt pasaulē pagrabos, bumbu paltvertnēs un metro stacijās. Atvainojos simtiem tūkstošiem cilvēku, kurus karš ir izdzinis no mājām un lēmis bēgļu liktenim. Tas ir Putina ģeopolitisks terorisms, kuram pakļauti 40 miljoni ukraiņu, taču es nešaubos, ka tieši tāpat, kā vēstures mēslainē tika aizslaucīts Hitlers, vēstures atkritumos tiks izmests arī Putins.”

„Laiks par īsu, lai vērtētu: labi vai slikti”

Kuldīgas novada domes deputāte, pedagoģijas doktore DAIGA KALNIŅA (Zaļo un Zemnieku savienība) domes un komiteju sēdēs vērtīgi izskata ikvienu jautājumu, izsaka piebildes un ierosinājumus. Pirms administratīvi teritoriālās reformas viņa vadīja Alsungas novadu. Vairākus gadus ar domubiedriem darbojas Alsungas viedajā ciemā.

Kādi ir novadu reformas plusi un mīnusi attiecībā uz Alsungu?

Mūsu nevalstiskajām organizācijām tagad ir plašākas iespējas saņemt atbalstu. Tās, protams, nāca arī pie mums uz novadu, bet šeit sistēma ir sakārtotāka, un neviena Alsungas biedrība, kas konkursos gribējusi pieteikties, nav noraidīta.

Par mīnusi. Kuldīgas novads pieradis strādāt lielā teritorijā. Alsungā, ja bija kas jānoskaidro, jāprecizē, zvanījām un jautājām pa tiešo. Lielajā novadā paliek mazāk laika rūpēties par cilvēku un iedzīvināties, jo darba apjoms ir liels. Pagaidām neesmu redzējusi, ka cilvēkiem tiktu prasīts viedoklis. Alsungā bija vienkāršāk: uzreiz varēja saprast, par ko iedzīvotāji uztraucas. Kuldīgas novadā, ja neraksti pašvaldībai iesniegumu, par savu problēmu neuzzina.

Kopumā laiks ir par īsu, lai vērtētu: labi vai slikti. Piemēram, Alsungā bērnu dārzam jauna vadītāja netiek meklēta – iestāde tiek pievienota skolai. No vienas puses, ietaupīsim finansējumu, un uz to, ja iespējams, vienmēr jātiecas. No otras puses, kādas ir prioritātes, cik daudz naudas skolai tiek? Vēl viens mīnuss: deputāti pārsvarā ir no Kuldīgas. Viņiem ir attāla nojausma, ko domā cilvēki ārpus pilsētas.

Kā vērtējat to, ka Alsungas vidusskola kļuva par pamatskolu? Bērnu maz. Varbūt loģisks lēmums?

No vienas puses, kā alsundzniecē jūtos slikti. No otras – nav jau to cilvēku. Ja klasē mācās pieci seši bērni, skaidrs, ka vidusskolas klases nevar izveidot. Vidusskolas lēna vecumā var doties uz skolu pilsētā. Manuprāt, tas ir tikai laika jautājums, un neticu, ka Skrundas vidusskola ilgi noturēsies, ja vien starp lielajām skolām neuztāstīs kādu kvalitātes lēcieni. Atkal nevaru pateikt, vai tas ir labi vai slikti. Vieniem bērniem vajag lielu monstru – tas viņiem dod motivāciju cīnīties, otriem vajag uzmanību un mazāk cilvēku apkārt.

Nezinu, kā to ietekmēt, bet tie, kuri uz Kuldīgu brauc no Alsungas, pilsētā iebruc ļoti agri. Līdz šim tā bija viņu izvēle, tagad viņi ir spiesti. Līdz mācībām jāgaida vairāk nekā stunda. Varētu sākt agrāk, bet tas atkal nav labi, jo cilvēks nav radīts, lai mācīties sāktu

„Viena problēma tā, ka ir par maz komunikācijas ar cilvēkiem. Pēdējos gados Alsungā viņi bija pieraduši, ka varēja atnāk un parunāt. Bija sajūta, ka visi esam savējie. Cilvēkiem vajag jaut daudz runāt, izteikt viedokli,” vērtē Kuldīgas novada domes deputāte Daiga Kalniņa.

tik agri. Un kā saskaņot ar tiem, kuriem darbā pilsētā jābūt agri?

Izskan bažas, ka arvien vairāk audzēkņu atņemot tālmācības skolas. Vai tā ir?

Tas jautājums pašām skolām, kāpēc tā notiek un ko tās dara. Skolēni uzskata, ka laiku tērē nelietderīgi, un izvēlas tālmācību. Bet tiem, kuri nav motivēti, vajag skolotāju, kurš baksta ar pirkstu un norāda, kas jādara.

Kā vērtējat to, ka arvien vairāk skolēnu pēc 9. klases izvēlas tehnikumus?

Valstī ir tāda sistēma, ka augstskolā studēt varēs vienmēr. Vēl tas atkarīgs no tā, ko katrs vēlas darīt. Uzskatu, ka tiem, kuri neplāno dzīvi saistīt ar zinātni, ar ierēdņu darbu ministrijās, ir pareizi mācīties specialitāti. Vienīgi bažas rada obligātie eksāmeni – tagad spriež par vērtēšanu, un ir doma paaugstināt vajadzīgos procentus, bet tas visdrīzāk beigsies ar to, ka daļa nespēs eksāmenus nokārtot.

Kāda domē ir sadarbība starp deputātiem: vai jūtaties kā kolēģi, vai lielas uzskatu atšķirības?

Tagad esam pieraduši. Pirmajos mēnešos varēja just, kurai partijai priekšvēlēšanu gars vēl nebija pagājis. Izsakot ko lietderīgu, tiek arī diskutēts un akceptēts. Katrai partijai sava programma, un tiek raudzīts, kas solīts vēlētajiem, tāpēc domstarpības ir. Draugi neesam, bet ir cieņa. Tiek novērtēts tas, ko katrs zina profesionālajā jomā.

pagastiem. Nauda koncentrējas lielajos objektos pilsētā. Iespējams, ilgtermiņā tas nesīs augļus, jo pilsēta ar savu tēlu var piesaistīt. Vai tas aiznesīs labumu arī uz laukiem?

Viena no problēmām novadā – trūkst darbaspēka. Kādas vēl ir lielākās? Kā tās risināt?

Kopīgā darbaspēka varbūt pietiktu. Jautājums: vai alsundznieks gribēs braukt uz darbu, piemēram, Skrundā. Vai darba devējs ir gatavs strādniekam segt ceļa izdevumus, pats braukt pakal? Jādomā par efektīvāku strādāšanu. Tāpat negribētu, ka tiktu atvērtas robežas un darbinieki tiktu vesti iekšā. Kāpēc? Jo tas nebūs kvalificēts darbaspēks. Pārsvarā izglītības līmenis tāds, ka daudzām šķiet: par viņiem jāparūpējas, viņiem viss pienākas. Ilgtermiņā tas nav labi, un diezin vai gribam, lai mainās mūsu kultūrvidē. Tur, kur var, jāatīsta digitālais virziens.

birojumiem bija uzdevums uzzināt, kuri ideju par viedo ciemo varētu sākt ieviest. Ar mani sazinājās Kuldīgas biroja vadītāja Daiga Mellere. Uzrakstījām pieteikumu un tikām izvēlēti. Viedais ciems nav biedrība – tas ir formāts, kurā iedzīvotāji nāk kopā, domā, kādas idejas īstenot un kā to panākt.

Sākums varbūt nebija veiksmīgs, bet piegājieni ātri mainījām: nebūs tā, ka kāds izdomā un pārējie dara. Idejas autors iesaistās arī īstenošanā un aicina pārējos palīgā.

Viens no pirmajiem darbiem bija boksa kluba *Pērkons* sacensības. Bija paredzētas divu dienu. Vieni viedā ciema dalībnieki uztaisīja lēto viesnīcu, un varējām dalībniekus izgludināt. Atceros – kavējās palagu piegādē. Visi bijām gatavi palīdzēt – skapjos meklējām vēl neattaisītas veļas komplektus. Darbošanās cilvēkus saliedē: izdarām labu darbu, un vēl izskan Alsungas vārds.

„Nauda koncentrējas lielajos objektos pilsētā. Iespējams, ilgtermiņā tas nesīs augļus, jo pilsēta ar savu tēlu var piesaistīt. Bet vai tas aiznesīs labumu arī uz laukiem?”

Trūkst arī mājokļu. Nevar teikt, ka to nebūtu vispār, bet cilvēkiem ir kāds iemesls dzīvokļus turēt. Paši varbūt strādā ārzemēs, te atbrauc reizi gadā, pārējā laikā dzīvoklis tukšs. Cilvēkam tas ir drošības spilvens, ka atgriežoties būs, kur palikt, tāpēc nevēlas pārdot vai izīrēt. Mājokļu jautājums jārisina valsts līmenī. Kuldīgā daudz dzīvokļu tiek turēti kā apartamenti tūristiem. Bet, ja to nebūtu, tad nebūtu arī tūristu. Iznāk riņķa dancis.

Pašvaldības uzņēmums Kuldīgas ūdens pārņem ūdenssaimniecību arī Alsungā. Vai tas būs vienkārši izdarāms?

Alsungā ir divas ūdenssaimniecības. Viena pieder SIA *Alsunga*, kas apkalpo lielāko daļu. Otru, kas apkalpoja Dienvidstaciju, pastu, kultūras namu un Almāli, uzturēja pašvaldība, un tur klientu bija maz. Pašvaldība to subsidēja. *Alsunga* nevēlējās tiklu paplašināt, savukārt pašvaldībai nebija naudas, lai varētu atpirkt. Ceru, ka *Kuldīgas ūdens* tuvākajos gados varēs saimniecību sakārtot. Skatījos regulatorā – maksa ir apstiprināta. Par ūdeni pat būs jāmaksā mazāk, bet par kanalizāciju gan maksa stipri augusi. Maksa atšķiras, un uzņēmumam *Alsunga* ir lētāk.

Alsunga kļuvusi par viedo ciemu. Pastāstiet, kā tas sākās!

Ideja parādījās Eiropā, un visiem Latvijas Lauku konsultāciju centra

Ja gribam dzīvot ilgi un laimīgi, vajag nodarbinātību un ienākumus. Pirmā ideja, kas šajā virzienā radās, bija Suitu tirgus svētdienās. Tā lieta aizgāja – no padsmiņi tirgotājiem skaits izauga līdz 60.

Uz Alsungu pārcēlās Vītolu ģimene. Abi iesaistījās viedā ciemā pulciņā. Kristaps kā programmētājs piedāvāja šīs prasmes iemācīt vietējiem. Viņš izveidoja mobilo aplikāciju tūristiem, kurā viegli uzzināt, kur iegādāties sklandrausos vai citus vietējos gardumus, vai ir brīvas naktsmītnes. Kopā ar Alsungas vidusskolas bērniem un citiem programmēšanas mācībās izveidots Saules sistēmas virtuālās realitātes modelis. Tas novietots pie skolas, un, planšetē noskenējot kodu, to var apskatīt.

Kristapa dzīvesbiedre Ilze ir datu analītiķe. Viņa pagājušogad pētījumā noskaidroja, pēc kādiem pakalpojumiem alsundznieki brauc uz Ventpili un Kuldīgu. Varbūt kādus var sniegt te pat? Pie tā tagad strādājam.

Gada sākumā plānošanā norunājam, ko vēlamies darīt, tad pēc interesēm veidojam darba grupas. Lai varētu iesniegt projektus, izveidojam viedā ciema biedrību.

**Inta Jansone, Daiga Bitinieca
Lailas Liepiņas foto**

Kas ir viedais ciems?

Iedzīvotāju kopiena, kuru vieno identitāte, teritorija vai intereses un kas, balstoties savās stiprajās īpašībās un vērtībās, uzņemas meklēt praktisku pieeju tiem uzdevumiem, ar kuriem saskaras.

„Ukraiņu tauta ir neuzvarama”

„Esmu uzaugusi Ukrainas galvaspilsētā, tāpēc man tik šausmīgi sāp sirds par to, kas tur notiek. Es ļoti mīlu savu dzimteni!” saka ukraīniete Lilija Grundmane, kura Kuldīgu par savām mājām sauc vairāk nekā 30 gadu.

Viņa precējusies ar Kārli Grundmani, kura tēva vārdā nosaukts pilsētas stadions. Abiem ar vīru pieder i/u *Antons Grundmanis*, kas darbojas tirdzniecībā un ēdināšanā. Lilija nespēj iedomāties dzīvi bez sporta: skrien *Stirnu bukā* un seriālā *Skrien Latvija*, pievērsusies triatlonam. „Sākumā te mazliet padzīvojām, tad braucām atpakaļ. Tomēr vīrs gribēja palikt savā dzimtenē, un es piekritu. Viņš četrus gadus Kijevā strādāja, tāpēc ukraiņu tautu ļoti labi saprot.”

KATRS IESAISTĀS, LAI PALĪDZĒTU

Ar radniekiem Lilija sazinās katru dienu, mobilie sakari joprojām ir labi. Mamma māsa dzīvo Kaņevā, māsiņa ar vīru joprojām atrodas Kijevā, bet brālēns – Odesā. Daudzi bijušie klasesbiedri iestājušies teritoriālās aizsardzības vienībā. Situācija tur ir ļoti sarežģīta, bet ukraiņi nepadosies līdz pēdējam. Krievijas armija cenšas Kijevu ielenkt, tāpēc visiem dota pavēle, cik vien iespējams, ienaidniekam pretoties.

Tuvinieki joprojām ir šokā, jo līdz pēdējam brīdim nav domājuši, ka viņus sagaida nežēlīgs karš: „Kaut kāds satraukums bija, bet neviens negaidīja, ka būs tik traki. Visi mani klasesbiedri dzīvo Kijevā. Daži izbrauca no pilsētas, bet ne no valsts. Galvaspilsētā ir šausminoši: šauj, tanki brauc pa pilsētu.” Katru dienu Kijevas iedzīvotājiem ir komandantstunda no astoņiem vakarā līdz septiņiem rītā. Nedēļas nogalē bijusi pat 39 stundu ilga. Visi Lilijai pazīstamie iesaistās teritoriālajā aizsardzībā. Ukraiņu meitenes

gatavo pusdienas Kijevas aizstāvjiem. Katrs palīdz.

TIC TIEM, KURI REDZ SAVĀM ACĪM

„Kijeva skaitās viena no vecākajām, skaistākajām un zaļākajām pilsētām Eiropā. Man nav nekā pret Krievijas tautu, tikai apbrīnoju, cik ļoti nozombēta tā ir. Neticu, ka cilvēkiem nav citu veidu, kā piekļūt patiesai informācijai. Nekur nav tā kā Krievijā.” Lilijai ļoti patīk krievu rakstnieki un dzejnieki, krievu valoda ir bagāta un brīnišķīga, bet no šoka par notiekošo nav iespējams atgūties.

Grundmaņu pāris par karu Ukrainā ļoti satraucas: „Normāli neguļam jau vairākas nakts, neesam arī normāli ēduši. Padzeram kafiju un atkal skatāmies ziņas vai sarakstāmies un sazvanāmies ar radiem. Nav nekādu darbaspēju – nav spēka pastrādāt. 24 stundas dienā skatāmies piecus ukraiņu kanālus, kuri atspoguļo patieso situāciju. Es ticu tiem, kuri atrodas tur un stāsta to, ko redz paši savām acīm. Jau astoņus gadus (kopš Krievija okupēja Krimu un Donbasu – red.) neskatos ne krievu ziņas, ne viņu šovus.”

HUMORA IZJŪTU NEZAUDĒ

Lilija piedāvājusi tuviniekiem braukt uz Latviju, bet viņi atteikuši. Māsiņas vīrs darbojas teritoriālajā apsardzē un negrib braukt prom, abi nolēmuši palikt dzimtenē. „Ukraiņi savu zemi aizsargā. Viņi nepadosies – Putinam nav variantu. Kad Ukraina uzvarēs, valsts būs jāatjauno par to naudu, ko Eiropa nobloķēja krievu oligarhiem. Tagad ukraiņu oficiālajos kanālos ir

„Paldies visai latviešu tautai, ka dara visu, lai Ukrainai palīdzētu gan ar pārtiku un citām precēm, gan ieročiem,” saka Kijevā uzaugusi Lilija Grundmane. Attēlā viņa kā ikgadējā Piltenes skrējiena dalibniece.

tik daudz humora! Neskatoties uz briesmīgo situāciju, viņi nezaudē savu brīnišķīgo humora izjūtu. Tādu tautu nevar uzvarēt,” Lilija lepojas, ka ir ukraīniete.

Viņa jūt zēlumu arī pret tiem gandrīz vēl bērniem, kurus Krievija sūta karot: „Tie ir 18 līdz 20 gadus veci puīši, kurus ukraiņi saņem gūstā. Mūsu zaldāti pret viņiem ir tik miermīlīgi. Bet karš nekur nav labs. Tas ir tik šausmīgi nežēlīgi! Putins neatšķiras no Hitlera vai Staļina – tas nav normāls cilvēks. Viņš ir vai nu šizofrēniķis, vai paranoīķis, kuram ir kāda maniākā slimība. Es pat nespēju izskaidrot, kā tā var rīkoties.”

DOMSTARPĪBAS ZŪD

Ukrainā tagad visi ir vienoti. Pēc 2014. gada bijušas arī domstarpības starp krieviem un ukraiņiem, taču līdz tam visi dzīvojuši drau-

Kijevs centrālā iela Kreščatik. Neatkarības laukumus jeb Maidans, kurā notika asiņainie notikumi 2014. gadā.

„Neticu, ka cilvēkiem nav citu veidu, kā piekļūt patiesai informācijai. Nekur nav tā kā Krievijā.”

istaba kļuvusi par bibliotēku – visa siena ir ar grāmatām ukraiņu, latviešu un arī krievu valodā: „Kad braucu uz Kijevu, vienmēr atvedu četras vai piecas. Arī Kuldīgā pārku, jo man joprojām patīk lasīt.” Uz Kijevu viņi katru gadu brauc uz četrām piecām dienām apciemot draugus un radus, pastaigāt pa brīnišķīgo vecpilsētu. Arī Lilijas Latvijas draugiem tur patīcis. Draugi no Ukrainas un Vācijas reiz atbraukuši uz Kuldīgu un par redzēto bijuši sajūsmā.

LIELS ATBALSTS

Šajās dienās esot jūtams liels atbalsts no Kuldīgas novada pašvaldības un iedzīvotājiem. Arī Ventspils maratona kluba biedri jautājuši, kā palīdzēt, un ziedojuši naudu. Tā esot laba ideja – izveidot anketu, ko var aizpildīt visi tie, kuri vēlas palīdzēt: „Aizpildīju un gaidu, kāds būs piedāvājums. Esmu gatava izmitināt bēgļus, bet domāju, ka Ukrainas tauta, visticamāk, negribēs braukt uz pastāvīgu dzīvi citur. Viņi ļoti mīl dzimteni. Domāju, ka lielākā daļa uzkavēsies Polijā un gaidīs, kad varēs atgriezties. No maniem radiem neviens netaisās Ukrainu pamest.”

Lilijas Grundmanes arhīva foto

Ar dziesmu aicina būt drosmīgiem

Pirms dažām dienām kanālā YouTube ievietota Kuldīgas novadniece Kristīnes Botrosas un irānieša Hamūna Tehrani dziesma *Brother (Brālis)*, kas skar kara tēmu, par kuru runā visā pasaulē.

Skaņdarbs tapis pirms pusotra gada, un Kristīne dzied: „Brāli, stāvi ar mani, mēs iesim tur, kur fronte mūs sauc.” Tā mūziķi vēlas nodot ziņu Ukrainas brīvības cīnītājiem, lai viņi stāv drosmīgi.

Kristīne ar ģimeni dzīvo Stokholmā un mūzikas producēšanu studē Stokholmas Karaliskajā mūzikas koledžā. Dziesmu *Brother* viņa kopā ar kursabiedru radījusi topošajam albumam. Darbs sācies jau 1. kursā: „Mēs pētām, kā filmu mūziku apvie-

not ar dziesmu, kurai ir pants, piedziedājums, pants. Aranžija ir filmu mūzikai raksturīga.” Kad kursabiedrs pastāstījis par ideju, skatoties filmas un iedvesmojoties no apkārtējā, izvēlējušies kara tēmu: „Nonācām pie Otrā pasaules kara un sapratām, ka varam likt cilvēkiem aizdomāties. Tolaik jutām sabiedrības polarizēšanos. Sarunas kļuva asas, cilvēki otrā galda galā tika saukāti aizvien asākos vārdos.”

Abi iedvesmojušies no Stīve-

na Spīlberga un Toma Henksa daudzsēriju mākslas filmas *Band of Brothers (Ieroču brāļi)*. Tā stāsta par brāļiem, kuri cīnījās pret nacistu varu. „Dziesmā ielikta ziņa: kad jāstājas pretī lielam ļaunumam, tas jādara drosmīgi, par spīti bailēm. Jo tas ir tā vērts.” Filmā atainota brāļu tuvība, un viņi nonāk situācijā, kurā nav citas izejas, kā vien cīnīties, – līdzīgi kā ukraiņiem: „Ja kādam uzbrūk, ir vērts savu valsti aizstāvēt.” Uzzinot par karu Ukrainā, nolēmuši dziesmu publicēt.

Kristīnes kursabiedrs dzimis Irānā, kas arī ir kara postīta zeme. Kopā ar vecākiem atbēdzis uz Eiropu. „Mēs ceram, ka

Dziesmu var meklēt interneta vietnē YouTube: Kristīne Botros & Hamoon Tehrani – *Brother*.

cilvēki dziesmā ieklausīsies un apdomās, ko karš nozīmē un vai ir tā vērts, jo sekas ir ļoti smagas.” Kristīne mēģina uz pasaulē notiekošo raudzīties objektīvi, taču situācija Ukrainā viņu uzrunājusi personīgi: „Man nav bail. Tomēr saprotu, ka karš var atnest milzīgu postu visiem, arī mūsu bērniem un nākamajām paaudzēm. Ir vērts domāt, runāt un rīkoties.”

Kristīnes Botrosas arhīva foto

„Skaņdarbā ievitas daudzas emocionālas ziņas, kuras katram jāsatver, jāapsver un jāizdomā,” saka viena no dziesmas *Brother* autorēm Kristīne Botrosa.

PASAULĒ

Kas tā par vietu? 10. kārtā

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

Pils, ko bieži dēvē par šīs valsts piļu karali. Tā atrodas grūti pieejamā un stāvā zemesragā virs divu upju satekas. Viena no nozīmīgākajām agrīnās gotikas pilīm valstī. Teritorija bija apdzīvota jau aizvēsturiskos laikos, kad mūsu ēras 1. gadsimtā ķelti šeit uzcēla fortu. Pašreizējā pils celta 13. gadsimta pirmajā pusē. Tai ir savs spoks, un tas iedvesmojis vairākus gleznotājus un rakstniekus, tam par godu iestudēta izrāde. Mūsdienās tā ir pārgājieni, mākslas izstāžu un izrāžu vieta.

Atbildi gaidām līdz 10. marta 11.00 e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

9. kārtas atbilde: lielais, prizmatiskais avots Jeloustonas nacionālajā parkā, ASV (*Grand Prismatic Spring*).
Pareizi atbildējuši: Rasma Stepe, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Velta Višņevska, Indra Grandava, Gunta Folkmane.

Konkursu atbalsta veikals Cikāde.

ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemieka* numuriem un līdz 10. marta 11.00 sūtiet e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Kurā gadā celta Livonijas ordeņa pils Alsungā?

Atbilde: Māris Stepanovs Padures pagastā izveidojis divus uzņēmumus – tie ir *Mana galdniecība* un *Tavi gravējumi*.

Pareizi atbildējuši: Rasma Stepe, Gunta Grundmane, Ingars Neimanis, Daina Gerente, Velta Višņevska, Gunita Rībena, Jānis Rībēns, Indra Grandava, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Vineta Kondraņicka.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

MĀKSLA

Keramīki Kati Māliņa, starptautisku biennāļu dalībnieci, šai nodarbei piesaista process: tā viņa spēj sakārtot domas.

Keramikā ideju daudz

Padurniece Kate Māliņa astoņus gadus aizraujas ar keramiku, piecus – profesionālā līmenī. Kate beigusi Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolu, kur pie pasniedzējas Danutes Sīles sākusī apmeklēt keramikas pulciņu. Lielu paldies viņa saka mammai Signei, kura meitā saredzēja potenciālu un lika mācības turpināt tieši šajā vidusskolā.

Kates mīļākais darbs *Blāze* jeb porcelāna mākoņu lampa 2019. gadā Kuldīgas mākslinieku rezidencē.

Interesi par keramiku Kate guvusi no D.Sīles, kura ar savu attieksmi un darbu spējusi ieinteresēt un ievirzīt tā, lai šis nav tikai vaļasprieks, bet arī profesionāla nodarbošanās. Pēc tam Kate beigusi Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolas keramikas nodaļu, tagad šo pašu nozari studē Latvijas Mākslas akadēmijā. Kate skaidro: pats process nomierina un palīdz sakārtot domas. 2017. un 2019. gadā viņa piedalījies vietējos konkursos, arī Baltijas un citās starptautiskajās biennālēs: „Nemeklēju konkrētu iedvesmu – visādas idejas palaikam ienāk prātā. Izdomāju, ko vēlos, un meklēju veidus, tos gan nereti paskatos internetā.”

tāts man nav licis vilties. Izmantoju dažādas tehnikas, miksēju. Formas veidoju ar rokām, arī izlēju no paštaisītām ģipša formām. Darbi tika izlikti mākslinieku rezidences otrajā stāvā, jo tā bija vispiemērotākā vieta, lai manas lampas telpā atspoguļotu konceptu un, skatoties ārā pa logiem, atrastos virs dakstiņu jumtiem.”

NABA – TAS IR ĻOTI PERSONISKI

2017. gadā Kate ar darbu *Atmiņu rētas* piedalījās Latvijas starptautiskajā keramikas biennālē, ko Daugavpilī par tēmu *Atmiņu lāde* Māla mākslas centrs rīkoja kopā ar Marka Rotko mākslas centru. Šis darbs Kātei ir viens no tuvākajiem, jo ļoti personisks: „Mums katram ar mammu ir sava īpašā saikne. Nabas saite piedzimstot tiek pārgriezta, un paliek tikai garīgā. Tā pāraug mīlestībā un rūpēs. Naba ir kā paliekoša rēta, kas atsauc atmiņā rūpes un mīlestību. Darba pamatā ir no ģipša izlietas manas ģimenes cilvēku – mana, trīs māsu un mammas – nabas.”

Ar darbu *Pamats meliem* Kate piedalījies Baltijas laikmetīgās keramikas konkursā-izstādē *Pamati*: „Tas ir stāsts par vēlēšanām, deputātu solījumiem tautai, kas bieži vien netiek izpildīti. Izveidoju četrus porcelāna mērkaķīšus, kas ataino deputātus, kuri tautai visu ko sola.”

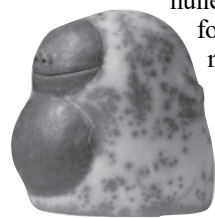
Pašlaik Kate ietur pauzi un konkursos nav piedalījies, bet drīz viņas darbus atkal varēs tur redzēt, jo idejas jau esot.

Amanda Gustovska
Kates Māliņas arhīva foto

Piecu ģimenes sieviešu nabas atveidojums. Ar darbu *Atmiņu rētas* Kate piedalījies starptautiskā biennālē 2017. gadā.

Porcelāna mērkaķīši jeb daudz sološu deputātu atveidojums *Pamats meliem* Baltijas laikmetīgās keramikas izstādē *Pamati*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas novadā.

10. jautājums
Fotogrāfija uzņemta 1931. gadā. Kas tā par upi, un kur tā pārplūdusi?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz 10. marta 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

9. jautājuma atbilde: zivju zvejošana no dīķa zivsaimniecībā *Skrunda*.
Pareizi atbildējuši: Gunta Grundmane, Daina Gerente, Ausma Kreidere.

KONKURSS

Mini, mini mīkliņu!

Atbildes līdz 10. marta 11.00 sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

Atminējumi

1. Tintņica. 2. Ada zeķi. 3. Katls uz uguns. 4. Acs. 5. Ceļš.

1. Šai zemē zirgu jūdz, tai zemē loks atspīd.
2. Divi rāda uguni, četri taisa vietu, viens pats apgulās.
3. Es iešu pa vienu pusi, tu pa otru, uz putras kalna satiksies.
4. Pilna kūtiņa sarkanu aitiņu ieiet, garais izdzen ārā.
5. Lielais Pēters šķērsam kreklu valkā.

Pareizi atminējuši: Gunta Grundmane (5), Ingars Neimanis (5), Daina Gerente (5), Ausma Kreidere (5), Velta Višņevska (4), Indra Grandava (4), Rasma Stepe (4).

PĀRDOD

Veikalā **Bigus**, Piltenes ielā 19, apjomīgi apģērbi, apavi, veļa **DARBAM**, ikdienai. Tālr. 27751523.

SIA **Vēvers** ražo un piegādā priedes **KOKSNES** produkciju: skaidu briķetes (210 EUR/paleta), šķeldu, mizas, skaidas, klucīšus (85 EUR/1,3 m³ Big Bag). Tālr. 26651831.

Premium klases **KOKSKAIDU GRANULAS**, 6 mm, 210 EUR/t + piegāde. Tālr. 29553245.

SIA **AJG plus** – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumam **MALKU**; sausu skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

DAŽĀDI

Sertificēta būvfirma ar pieredzi veic **DAŽĀDUS BŪVDARBUS, DOKUMENTĀCIJAS NOFORMĒŠANU**. Tālr. 29705025.

JUMTA remonts, maiņa, **FAŠĀDES** darbi, **TELPU** remonts. Tālr. 24848162.

ELEKTRIKA pakalpojumi. Tālr. 26279280.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 20396500.

Skaldītu un *šāļu* **MALKU**. Tālr. 24877409.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

CŪKGAĻU par 3 EUR/kg. Tālr. 29492925.

Pašaudzētu **CŪKGAĻU** ar piegādi. Tālr. 29580000.

Pērļu vistu **GAIĻUS** un **PĪLES**. Tālr. 28383565.

Sēklas lieluma **KARTUPEĻUS**, dažādas agrās un vidējās šķirnes. Bezmaksas piegāde, pērkot 100 kg un vairāk. Tālr. 24976880.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; meža audzes novērtēšana; cirsma dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Ātri un lēti ierīkosim **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

Visu veidu **PADOMJU TEHNIKU**: kombainus *Niva, Jeņisej*; automašīnas *GAZ, ZIL, MAZ, KamAZ, KrAZ*; kāpurķēžu traktoros *DT-75, 74, T130, T150, T170*; ritenetraktoros *T150, T40AM, MTZ 80, 82, JuMZ*. Ekskavatorus *EO*. Tūlītēja samaksa skaidrā naudā. Tālr. 27347347.

Z/š SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, teļus, jērus, zirgus. Kautsvārā, dzīvsvārā. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Bioloģiem augstākās cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

SIA **Valinda** – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakāj. Tālr. 29886349.

Padomju laika konditorejas riekstiņu, sēnišu **FORMIŅAS**. Tālr. 26207295, Dace.

Krievijas cara laika zelta **NAUDU**. Tālr. 29222863.

IZIRĒ

Izremontētu 2 istabu **DZĪVOKLI** vecpilsētā, 350 EUR mēnesī. Tālr. 22447206.

PIEMINOT

AIJA MARINA

(24.07.1939.–03.03.2022.)

*Šai saulē, šai zemē
Viesos vien padzīvoju.
Mana saule, mana zeme –
Tā visam mūžīgam.*

/T. dz./

Dzīlās skumjās paziņojam, ka pēc ilgus un smagas slimības mūžībā aizgājusi sieva, mamma, omīte. Aizgājis mīļš cilvēks, kurš vairāk nekā četrdesmit piecus gadus veltījis medicīnai, ārstējot un glābjot daudzus kuldīdzniekus bijušā *Vulkāna* feldšeru punktā, vairāk nekā četrdesmit gadu Kuldīgas slimnīcas ātrajā medicīniskajā palīdzībā. Daudzi pacienti atcerēsies feldšerīti un medmāsiņu AIJU.

Jūtiet, ka ar mīlestību
Vēršam skatienu mēs augšup
Turp, kur jūs pie citiem darbiem
Esat pašlaik aicināti.
Darbiem vajag stiprus spēkus,
Ko no visiem draugiem
Pateicībā ceram saņemt.

Izvadīšana kremēšanai trešdien, 9. martā, 14.00 Aizputes ielas kapličā.

Vīrs, mazmeita, tuvinieki

LĪDZJŪTĪBAS

Izsakām līdzjūtību Valērijam Marinam, sievu mūžībā pavadot.
Sekcijas kaimiņi

Izsakām dziļu līdzjūtību Raimondam Lapukim, mammīti zaudējot.
Mucenieku ielas 30. mājas tuvākie kaimiņi

*Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.*

/J. Rūsiņš./

Klusa, skumja līdzjūtība Valērijam Marinam un tuviniekiem, no AIJIŅAS uz mūžu atvadoties.

Tavi bijušie vakara vidusskolas klasesbiedri

*Tavu dvēseli eņģeļi uz spārnem tur,
Ar mīļiem vārdiem lielo sāpi vieglāk bur.*

*Lai tavi mīļie var tālāk doties,
Par visu labo tev pateicoties.*

/B. Koknese./

Izsakām līdzjūtību Raivim Vjaksam un ģimenei, no vecmāmiņas atvadoties.
10. klase un audzinātāja

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, no ĒRIKA KLINTS atvadoties.

Dārkopības biedrības *Rumba* iedzīvotāji

Mirusi
VELTA ULMANE.
Atvadīsimies 10. martā 12.00
Meža kapu kapličā.
Ģimene

*Es reizēm atnāksu uz brīdi īsu,
Lai redzētu, kā mani koki zied.*
/Ā. Elksne./
Aizsaulē aizgājis mūsu mīļais vīrs, tētis, vectēvs, vecvectēvs
ĒRIKS KLINTS.
Izvadīšana sestdien, 12. martā, 14.00 no Annas baznīcas kapliņas, apbedīšana Annas kapos.
Ģimene

Lasi mūs arī internetā: www.kurzemnieks.lv/

Reģ. Nr. 46103000234, Ventspils iela 15, Kuldīga, LV-3301

Izsludina konkursu uz vakanto
MEHĀNIKA (autoatslēdznieka) amatu
uz nenoteiktu laiku.

No pretendenta sagaidām:

- tehnisko izglītību (vidējo profesionālo vai arodizglītību);
- darba pieredzi mehāniķa (autoatslēdznieka) amatā (ne mazāk kā 2 gadus);
- precizitāti un izpratni par darba atbildību;
- prasmi vadīt transportlīdzekli (autovadītāja apliecība – B, C1);
- Covid-19 vakcinācijas sertifikātu.

Pienākumi:

- uzņēmuma transportlīdzekļu un tehnisko iekārtu (kanalizācijas sūkņu staciju) tehniskās kārtības uzraudzība – savlaicīgas apkopes, remonts, sagatavošana tehniskajām apskatēm, rezerves daļu pasūtīšana, kā arī tehniskās darba telpas uzraudzība.

Mēs piedāvājam:

- labus darba apstākļus draudzīgā kolektīvā;
- stabilu atalgojumu – 935 EUR bruto;
- pilnas slodzes darbu;
- visas sociālās garantijas un apdrošināšanas;
- iemaksas pensiju 3. līmenī.

CV sūtīt e-pastā kuldigas.udens@kuldiga.lv līdz 2022. gada 14. martam.

Sīkāka informācija pa tālr. 63320850, udens.kuldiga.lv

SVEASKOG

BEZ MAKSAS attīra no krūmiem laukus un citas aizaugušas platības.
PĒRK zarus, cirsma atlikumus, šķeldojamo materiālu.

☎ 25 622 293 (Āris)

REDZES TELPA

MARTĀ BEZMAKSAS redzes tests ar pilnu briļļu pasūtījumu.

Sievietēm īpaša akcija: briļļu ietvariem un saulesbrillēm atlaide – 20%.

Uz tikšanos *Redzes telpā*, Piltenes ielā 10, Kuldīgā!
Kontakt tālrunis: 63322781.

Atceries abonēt
Kurzemnieku!

**DEMOKRĀTIJA IR GRŪTA...
JO JĀUZNEMAS ATBILDĪBA.**

ATBALSTI PROJEKTU UN ĒKAS IEGĀDI ZIEDOJOT

demokratijaskvartals.lv

**TĀPĒC VAJAG SAVU VIETU,
KUR TO TRENĒT.**

KONCERTZĀLE LATVIJA

GoGo Penguin

Mūsdienu džezas trio no Mančestras
Viesos Edgars Rubenis ar ģitāras solo koncertu

12.03. 19:00 **Ziedo, pārkot biļeti!**

www.koncertzalelatvija.lv
#UkrainasCilvekiem #StandWithUkraine

(Reģ. Nr. 40003405130)

Uzņēmums meklē jaunu kolēģi

kokmateriāla uzmērīšanā un kvalitātes noteikšanā Kuldīgā.

Bruto alga no 1400 EUR.
CV sūtīt e-pastā: vmflatvia@vmf.lv.

www.tolmetskurzeme.lv e-pasts: info@tolmetskurzeme.lv

TOLMETS KURZEME

Bezmaksas tālrunis: 80700009 Lic. Nr. KU21ME0002

MELNO UN KRĀSAINO METĀLU ATGRIEZUMU UN LŪŽŅU IEPIRKŠANAI LATVIJĀ

NO FIZISKĀM UN JURIDISKĀM PERSONĀM

NODROŠINĀM transporta un konteineru pakalpojumus, objektu demontāžu. NOŅEMAM automašīnas no uzskaites.

GABARĪTA lūžņi	325 EUR/t	VARA lūžņi	7600 EUR/t
NEGABARĪTA lūžņi	300 EUR/t	MISIŅA lūžņi	5000 EUR/t
SKĀRDA lūžņi	295 EUR/t	ALUMĪNIJS (diski)	2200 EUR/t
ČUGUNA lūžņi	325 EUR/t	ALUMĪNIJS (lējumi)	1560 EUR/t
ELEKTROMOTORI	830 EUR/t	ALUMĪNIJS (velmējumi)	1520 EUR/t
NERŪSĒJOŠĀ		ALUMĪNIJS (pārtika)	2220 EUR/t
TĒRAUDA lūžņi	1700 EUR/t	AKUMULATORI	630 EUR/t

Mederu ielā 8, Kuldīgā. Tālr. 26567540.

Kafijas kombuča uzvar prestižā konkursā

Kuldīgas uzņēmums *Rudys Brewing Co* kopā ar kafijas ražotāju *Rocket Bean Roastery* no Rīgas radījuši auksti brūvētas kafijas kombuču, kas uzvarējusi starptautiskajā konkursā *Gulfood Innovation Awards*, saņemot balvu par inovatīvāko dzērienu.

Konkurss ir lielākā izstāde pasaulē, kurā uzņēmēji prezentē jaunu pārtiku. Šogad bijis pāri par 300 dalībnieku no vairāk nekā 60 valstīm. Žūrijā darbojušies industrijas eksperti. „Konkurence bija sīva. Jāpiedāvā pilnīgi unikāls ēdiens vai dzēriens, kāda nav nekur citur pasaulē. Šis ir vienas no prestižākajām sacensībām pārtikas rūpniecībā,” stāsta SIA *Rudys Brewing Co* līdzīpašnieks Jegors Grabars, kurš darbojas kopā ar sievu un gadus divus dzīvo Kuldīgā.

Auksti brūvētā kafijas kombuča radās, satiekoties divu uzņēmumu pieredzē. „Esam speciālisti kombučas brūvēšanā un zinām, kā to raudzēt. Mūsu partneri ir kafijas grauzdētāji, un viņi zina, kā pagatavot labu kafiju. Tādēļ kopā radījām ko jaunu,” priecājas J.Grabars. Dabīgi raudzētā dzēriena pamatā ir auksti brūvēta kafija, kas pagatavota bez karsta ūdens. Process ir tehniski sarežģīts: „Bija svarīgi radīt labu kafijas dzērienu ar izteiktu garšu. *Rocket Bean Roastery* puīši grauzdēja un pagatavoja kafiju. Mēs izmēģinājām vairāk nekā desmit veidu, pirms dzērienam atradām labāko variantu.”

Kad kafijas brūvējums nonācis ražotnē *Rudys Brewing Co*, tas raudzēts un pildīts bundžās. Jegors uzsver: „Šī kombuča ir unikāla, jo nelietojām cukuru. Kombuča visā pasaulē top ar cukuru, un, lai savu dzērienu padarītu saldāku, izmēģinājām ko citu – saldīnātāju, tāpēc tam ir ļoti maz kaloriju. Esam lepmi pasaulei parādīt, ka Kuldīgā var ražot unikālus produktus, kas saņem industrijas augstāko novērtējumu. Kopš pārcēlāmies uz šejieni, esam mazajā pilsētiņā iemīļjušies, jo paši esam no lielas pilsētas – Sanktpēterburgas.”

Kombučas meistars piebilst, ka uzvara atnesusi arī lielu pienesumu pārdošanai. Saņemts daudz pasūtījumu no uzņēmumiem, kas gatavi šo ražojumu izplatīt. Tas veicina noietu jau pirms sezonas. Auksti brūvētās kafijas kombuču drīz varēs nopirkt arī Latvijā.

Rudys Brewing Co ir Kuldīgas biznesa inkuba-

Kuldīgas SIA *Rudys Brewing Co* kopā ar Rīgas SIA *Rocket Bean Roastery* radījuši neparastu dzērienu – auksti brūvētas kafijas kombuču.

tora dalībnieks. Jegors pateicas visiem, kuri ražotnei palīdzējuši: „Bez inkubatora mēs nespētu iegūt tādus rezultātus – tā darbinieki patiešām labi pastrādāja. Pateicoties tam, ieguvām labu inventāru. Pagājušogad programmā *LEADER* mūsu projekts saņēma atbalstu no Lauku atbalsta dienesta.”

Kristīne Āboliņa
Laura Hercenberga arhīva foto

Bezmaksas konsultācija

SAULES PANEĻI

tagad pieejami ikvienam

22004980

SIA *SUNERGIA* nodrošina visu, kas nepieciešams paneļu uzstādei:

- Bezmaksas rentabilitātes un veiktspējas analīze
- Nepieciešamo dokumentu sagatavošana un iesniegšana attiecīgajām iestādēm
- Paneļu uzstādīšana un ikgadējā apkope

SUN-RODIA www.sunergia.lv info@sunergia.lv

INTERESANTI

Karstums vairo karstumu

Masačūsetas tehnoloģiju institūta pētnieki ASV norāda, ka klimata pārmaiņas – sausums, karstuma rekordi, ugunsgrēki, vētras – tikai rada vēl lielāku karstumu. To izraisa oglekļa dioksīds, kas nonāk atmosfērā, un tas vienmēr darbojas progresijā, jo zemeslodei vienmēr ir bijusi tendence uzkarst, nevis atdzist. Analizējot pēdējo 66 miljonu gadu klimatu, noskaidrots, ka vairāk bijis karstuma nekā aukstuma periodu. Piemēram, vulkāna izvirdumā atmosfērā izmestais nelielais oglekļa dioksīda daudzums dabiski paātrina vairākus ķīmiskus un bioloģiskus procesus, un uzkaršana progresē. Savukārt pirms pieciem miljoniem gadu progresijas efekts it kā izzudis, un tas sakrīt ar lielo ledāju veidošanos pie Ziemeļpola. Zinātnieki pieļauj, ka ledus klimata svārstības līdzsvaru. Taču mūsdienās ledāji strauji kūst, un tas nozīmē, ka zemeslode pamazām atgriežas pie karstuma progresijas.

JOKI

Svētdienas rīts, pulkstenis pieci. Pie manas gultas stāv mazā meita pidžamā, baksta mani ar pirkstu un stingrā balsī atkārto:
– Celies uz bērnudārzu!

Es pusmiegā:
– Ko?
Meita:
– Šī ir atreibība.

– Vai šī mikroviļņu krāsns darbojas?
– Kā pulkstenis!
– Bet tā neko nesilda!
– Es taču teicu – kā pulkstenis.

•••••
Visas sievietes labi zina, ka vīra kabatu pārbaudes parasti sagādā nelielu peļņu.